

Dziennik Urzędowy L 170

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 56

22 czerwca 2013

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

2013/303/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 29 maja 2013 r. w sprawie podpisania w imieniu Unii i tymczasowego stosowania Protokołu ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w umowie między Unią Europejską a Republiką Wybrzeża Kości Słoniowej (lata 2013–2018) 1
- Protokół ustalający uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w umowie między Unią Europejską a Republiką Wybrzeża Kości Słoniowej (lata 2013–2018) 2

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (UE) nr 591/2013 z dnia 29 maja 2013 r. w sprawie podziału uprawnień do połowów określonych w Protokole ustalającym uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w umowie między Unią Europejską a Republiką Wybrzeża Kości Słoniowej (lata 2013–2018) 21
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 592/2013 z dnia 21 czerwca 2013 r. dotyczące technicznego formatu przekazywania statystyk europejskich dotyczących upraw trwałych na mocy rozporządzenia (UE) nr 1337/2011 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ 23
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 593/2013 z dnia 21 czerwca 2013 r. otwierające kontyngenty taryfowe na wysokiej jakości świeżą, chłodzoną i mrożoną wołowinę i mrożone mięso bawole oraz ustalające zarządzanie nimi 32

Cena: 4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG
PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 594/2013 z dnia 21 czerwca 2013 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 w odniesieniu do norm handlowych w sektorze owoców i warzyw oraz w sprawie sprostowania wymienionego rozporządzenia wykonawczego** 43

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 595/2013 z dnia 21 czerwca 2013 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 60

DECYZJE

2013/304/UE:

- ★ **Decyzja Rady z dnia 10 czerwca 2013 r. upoważniająca Komisję Europejską do uczestnictwa w imieniu Unii Europejskiej w negocjacjach w sprawie międzynarodowej konwencji Rady Europy w celu walki z manipulowaniem wynikami sportowymi, z wyłączeniem kwestii dotyczących współpracy w sprawach karnych i współpracy policyjnej** 62

2013/305/UE:

- ★ **Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 21 czerwca 2013 r. ustanawiająca indywidualny program kontroli i inspekcji dla połowów dorsza, śledzia atlantyckiego, łososia i szprota w Morzu Bałtyckim** 66

Informacja dla czytelników – Rozporządzenie Rady (UE) nr 216/2013 z dnia 7 marca 2013 r. w sprawie elektronicznej publikacji *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* (patrz: wewnętrzna tylna strona okładki)

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY

z dnia 29 maja 2013 r.

w sprawie podpisania w imieniu Unii i tymczasowego stosowania Protokołu ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w umowie między Unią Europejską a Republiką Wybrzeża Kości Słoniowej (lata 2013–2018)

(2013/303/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 w związku z art. 218 ust. 5,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 17 marca 2008 r. Rada przyjęła rozporządzenie (WE) nr 242/2008 w sprawie zawarcia Umowy o partnerstwie w sprawie połowów pomiędzy Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Republiką Wybrzeża Kości Słoniowej, z drugiej strony ⁽¹⁾ (zwaną dalej „umową o partnerstwie”).
- (2) Ponieważ obecnie obowiązujący protokół do umowy o partnerstwie wygaśnie z dniem 30 czerwca 2013 r., Rada upoważniła Komisję do wynegocjowania nowego protokołu przyznającego statkom Unii uprawnienia do połowów na wodach objętych zwierzchnictwem lub jurysdykcją Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej w zakresie rybołówstwa (zwanego dalej „nowym protokołem”). W wyniku negocjacji nowy protokół został parafowany dnia 9 stycznia 2013 r.
- (3) Aby zapewnić kontynuowanie działalności połowowej przez statki Unii, w nowym protokole przewidziano jego tymczasowe stosowanie od dnia 1 lipca 2013 r.
- (4) Należy podpisać nowy protokół i stosować go tymczasowo do czasu zakończenia procedur niezbędnych do jego zawarcia,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się do podpisania w imieniu Unii Protokołu ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w umowie między Unią Europejską a Republiką Wybrzeża Kości Słoniowej (lata 2013–2018) (zwanego dalej „nowym protokołem”), z zastrzeżeniem jego zawarcia.

Tekst nowego protokołu dołącza się do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania nowego protokołu w imieniu Unii.

Artykuł 3

Zgodnie z art. 13 nowego protokołu stosuje się go tymczasowo od dnia 1 lipca 2013 r., do czasu zakończenia procedur niezbędnych do jego zawarcia.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 maja 2013 r.

W imieniu Rady

R. BRUTON

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 75 z 18.3.2008, s. 51.

PROTOKÓŁ**ustalający uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w umowie między Unią Europejską a Republiką Wybrzeża Kości Słoniowej (lata 2013–2018)****Artykuł 1****Okres stosowania i uprawnienia do połowów**

1. Poczynając od dnia 1 lipca 2013 r. i na okres pięciu (5) lat uprawnienia do połowów przyznane na podstawie art. 5 umowy są następujące:

Gatunki daleko migrujące (gatunki wymienione w załączniku 1 do konwencji Narodów Zjednoczonych z 1982 r.):

— sejnery-zamrażalnie do połowu tuńczyków: 28 statków,

— taklowce powierzchniowe: 10 statków.

2. Ust. 1 stosowany jest z zastrzeżeniem postanowień art. 5 i 6 niniejszego protokołu.

3. Statki pływające pod banderą państwa członkowskiego Unii Europejskiej (zwane dalej „statkami UE”) mogą prowadzić działalność połowową w obszarze połowowym Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej jedynie, jeżeli posiadają ważną licencję połowową wydaną przez Republikę Wybrzeża Kości Słoniowej w ramach niniejszego protokołu.

Artykuł 2**Rekompensata finansowa – warunki płatności**

1. Rekompensata finansowa przewidziana w art. 7 umowy o partnerstwie w sprawie połowów jest ustalona na okres, o którym mowa w art. 1, i wynosi 680 000 EUR.

2. Rekompensata finansowa obejmuje:

a) roczną kwotę w wysokości 422 500 EUR za dostęp do obszaru połowowego Wybrzeża Kości Słoniowej, stanowiącą równoważność pojemności referencyjnej wynoszącej 6 500 ton na rok; oraz

b) specjalną kwotę w wysokości 257 500 EUR rocznie przeznaczoną na wsparcie oraz na realizację sektorowej polityki rybołówstwa Wybrzeża Kości Słoniowej.

3. Ust. 1 powyżej stosuje się z zastrzeżeniem postanowień art. 3, 5, 6 i 9 niniejszego protokołu oraz art. 12 i 13 umowy o partnerstwie w sprawie połowów.

4. Jeżeli całkowita ilość połowów dokonanych przez statki UE w obszarze połowowym Wybrzeża Kości Słoniowej przekroczy pojemność referencyjną, kwota rocznej rekompensaty finansowej zostanie zwiększona o 65 EUR za każdą dodatkową złowioną tonę. Jednakże całkowita kwota roczna wypłacana przez Unię Europejską nie może przekraczać podwójnej kwoty wskazanej w ust. 2 lit. a) (422 500 EUR). Gdy ilość złowiona przez statki UE przekracza ilość odpowiadającą podwójnej kwocie całkowitej kwoty rocznej, kwota należna za ilość przekraczającą tę granicę zostanie wypłacona w roku następnym.

5. Wniesienie rekompensaty finansowej ustalonej w ust. 1 następuje najpóźniej 90 dni po dacie rozpoczęcia tymczasowego stosowania protokołu w odniesieniu do pierwszego roku i najpóźniej w rocznicę wejścia w życie protokołu w odniesieniu do lat kolejnych.

6. Przeznaczenie rekompensaty finansowej, o której mowa w ust. 2 lit. a), podlega wyłącznej kompetencji władz Wybrzeża Kości Słoniowej.

7. Rekompensata finansowa jest wpłacana na odrębny rachunek Skarbu Państwa Wybrzeża Kości Słoniowej; dane dotyczące rachunku są przekazywane corocznie przez władze Wybrzeża Kości Słoniowej.

Artykuł 3**Promowanie odpowiedzialnego rybołówstwa na wodach Wybrzeża Kości Słoniowej**

1. Unia Europejska i Wybrzeże Kości Słoniowej uzgadniają w ramach wspólnego komitetu przewidzianego w art. 9 umowy, najpóźniej przed dniem 1 października 2013 r., wieloletni program sektorowy oraz szczegółowe zasady wprowadzania go w życie obejmujące w szczególności:

a) roczne i wieloletnie wytyczne, zgodnie z którymi jest wykorzystywana rekompensata finansowa, o której mowa w art. 2 lit. b);

b) cele do realizacji w perspektywie rocznej i wieloletniej prowadzące do wprowadzenia odpowiedzialnego rybołówstwa i zrównoważonych połowów, z uwzględnieniem priorytetów określonych przez Republikę Wybrzeża Kości Słoniowej w ramach krajowej polityki rybołówstwa, zwłaszcza w zakresie nadzoru, kontroli i zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów (połowu NNN);

c) kryteria i procedury, które należy stosować w celu umożliwienia przeprowadzenia oceny uzyskanych rezultatów w skali rocznej.

2. Wszelkie zaproponowane zmiany dotyczące wieloletniego programu sektorowego lub wykorzystania specjalnych kwot przeznaczonych na coroczne przeprowadzanie inicjatywy muszą zostać zatwierdzone przez Strony w ramach wspólnego komitetu.

3. Strony dokonują, w ramach wspólnego komitetu, corocznej oceny wyników realizacji wieloletniego programu sektorowego. Jeśli to konieczne, Strony kontynuują monitorowanie po terminie wygaśnięcia niniejszego protokołu, aż do pełnego wykorzystania rekompensaty finansowej, o której mowa w art. 2 ust. 2 lit. b).

Artykuł 4**Współpraca naukowa i techniczna w dziedzinie odpowiedzialnego rybołówstwa**

1. Strony zobowiązują się do promowania odpowiedzialnego rybołówstwa w wodach Wybrzeża Kości Słoniowej w oparciu o zasadę niedyskryminowania żadnej z flot łowiących w tych wodach.

2. Podczas okresu obowiązywania niniejszego protokołu Unia Europejska i władze Wybrzeża Kości Słoniowej współpracują w celu monitorowania stanu zasobów w obszarze połowowym Wybrzeża Kości Słoniowej.

3. Strony zobowiązują się do wspierania współpracy w zakresie odpowiedzialnego rybołówstwa na poziomie podregionalnym, w szczególności w ramach Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT) i w ramach każdej innej właściwej organizacji podregionalnej lub międzynarodowej. Strony zobowiązują się do przestrzegania wszystkich zaleceń ICCAT.

4. Zgodnie z art. 4 umowy, na podstawie zaleceń i uchwał przyjętych przez ICCAT oraz na podstawie najlepszych dostępnych opinii naukowych, Strony przeprowadzają konsultacje we wspólnym Komitecie (zob. art. 3) w celu podjęcia, w razie potrzeby po przeprowadzeniu zebrania naukowego (ewentualnie na poziomie podregionalnym) oraz za obopólną zgodą, środków mających na celu zrównoważone zarządzanie zasobami ryb, mającymi wpływ na działalność statków UE.

5. Strony współpracują w celu wzmocnienia mechanizmów kontroli i inspekcji połowów w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej.

Artykuł 5

Przegląd uprawnień do połowów za obopólną zgodą

1. Uprawnienia do połowów, o których mowa w art. 1, mogą zostać zwiększone za obopólną zgodą po konsultacjach przewidzianych w art. 4 ust. 4, pod warunkiem że zwiększenie takie nie naruszy zrównoważonego zarządzania zasobami Wybrzeża Kości Słoniowej. W takim przypadku rekompensata finansowa, o której mowa w art. 2 ust. 1, zostaje zwiększona proporcjonalnie i *pro rata temporis*.

2. Natomiast jeśli Strony uzgodnią przyjęcie środków zmierzających do redukcji wielkości dopuszczalnych połowów, o których mowa w art. 1, wówczas wkład finansowy zostanie obniżony proporcjonalnie i *pro rata temporis*.

3. Przydzielenie wielkości dopuszczalnych połowów różnym kategoriom statków może również podlegać przeglądowi po przeprowadzeniu konsultacji i za obopólną zgodą Stron, z poszanowaniem wszystkich ewentualnych zaleceń ustalonych na zebraniu naukowym, o którym mowa w art. 4 ust. 4, w odniesieniu do zarządzania zasobami, na które taki ponowny przydział mógłby mieć wpływ. Strony uzgadniają odpowiednie dostosowanie rekompensaty finansowej, jeżeli będzie ono uzasadnione ponownym podziałem uprawnień do połowów.

Artykuł 6

Nowe uprawnienia do połowów i zwiady rybackie

1. Jeżeli statki UE byłyby zainteresowane prowadzeniem działalności połowowej, która nie została wymieniona w art. 1, Unia Europejska przeprowadzi konsultacje z Republiką Wybrzeża Kości Słoniowej w sprawie ewentualnego upoważnienia dotyczącego tej nowej działalności. W ramach tych konsultacji Strony uwzględniają odpowiednie opinie naukowe, zwłaszcza opinie wydane przez regionalne organizacje ds. zarządzania rybołówstwem, takie jak Komitet ds. Rybołówstwa na Środkowym i Wschodnim Atlantyku (CECAF). W razie potrzeby Strony uzgadniają warunki mające zastosowanie do tych nowych uprawnień do połowów oraz wprowadzanie wieloletnich planów zarządzania. W razie konieczności wnoszą zmiany do niniejszego protokołu i załącznika do niego.

2. W wyniku konsultacji przewidzianych w art. 4 ust. 4 Strony mogą zezwolić na prowadzenie zwiadów rybackich

w obszarze połowowym Wybrzeża Kości Słoniowej w celu przetestowania wykonalności technicznej i opłacalności ekonomicznej nowych łowisk.

2.1. W tym celu Unia Europejska powiadamia władze Wybrzeża Kości Słoniowej o wnioskach o licencję na zwiad rybacki przyznawaną na podstawie dokumentacji technicznej, określając szczegółowo:

- dane techniczne statku,
- poziom wiedzy specjalistycznej oficerów na statku w danym łowisku,
- wniosek dotyczący parametrów technicznych zwiadu (czas trwania, urządzenia, rejon poszukiwań itp.).

2.2. Zwiad rybacki może trwać maksymalnie sześć miesięcy. Uiszcza się za niego opłaty ustalone przez władze Wybrzeża Kości Słoniowej.

2.3. W czasie trwania całego zwiadu rybackiego na statku jest obecny obserwator naukowy państwa bandery i obserwator wyznaczony przez władze Wybrzeża Kości Słoniowej.

2.4. Połowy ze zwiadu rybackiego pozostają własnością armatora.

2.5. Szczegółowe wyniki zwiadu przekazywane są wspólnemu komitetowi w celu analizy.

Artykuł 7

Obowiązujące przepisy prawa krajowego

1. Działalność statków rybackich UE dokonujących połowów w wodach Wybrzeża Kości Słoniowej podlega ustawodawstwu obowiązującemu w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej, chyba że umowa i niniejszy protokół stanowią inaczej.

2. Władze Wybrzeża Kości Słoniowej informują jak najszybciej Unię Europejską o każdej zmianie lub każdym nowym ustawodawstwie dotyczących sektora rybołówstwa.

3. Unia Europejska informuje władze Wybrzeża Kości Słoniowej o każdej zmianie lub każdym nowym ustawodawstwie dotyczących działalności połowowej floty dalekomorskiej Unii Europejskiej.

Artykuł 8

Zawieszenie stosowania protokołu

1. Stosowanie niniejszego protokołu może zostać zawieszona na wniosek jednej ze Stron, po przeprowadzeniu konsultacji w ramach wspólnego komitetu, w przypadku stwierdzenia jednego lub kilku z następujących warunków:

- a) nadzwyczajnych okoliczności opisanych w art. 2 lit. h) umowy o partnerstwie w sprawie połowów, które uniemożliwiają prowadzenie działalności połowowej w obszarze połowowym Wybrzeża Kości Słoniowej;
- b) znaczących zmian w opracowywaniu i wdrażaniu polityki rybołówstwa jednej bądź drugiej Strony naruszających postanowienia niniejszego protokołu;
- c) w przypadku uruchomienia mechanizmów konsultacji przewidzianych w art. 96 umowy z Kotonu dotyczących naruszenia elementów zasadniczych i podstawowych praw człowieka określonych w art. 9 wzmiankowanej umowy;

- d) Unia Europejska nie dokonała płatności rekompensaty finansowej przewidzianej w art. 2 ust. 2 lit. a) z powodów innych niż określone w art. 9 niniejszego protokołu;
- e) poważnego i nierozstrzygniętego sporu dotyczącego stosowania lub interpretacji niniejszego protokołu między obiema Stronami.

2. Jeżeli zawieszenie stosowania protokołu następuje z przyczyn innych niż te, które wymieniono w ust. 1 lit. c) powyżej, Strona planująca zawieszenie powinna powiadomić o swoim zamiarze na piśmie na co najmniej trzy miesiące przed planowanym wejściem w życie zawieszenia. Zawieszenie protokołu z przyczyn, o których mowa w ust. 1 lit. c), stosuje się niezwłocznie po podjęciu decyzji o zawieszeniu.

3. W przypadku zawieszenia Strony nadal prowadzą konsultacje, poszukując polubownego rozwiązania sporu, który je poróżnił. Z chwilą rozstrzygnięcia sporu wznawiane jest stosowanie protokołu, a kwota rekompensaty finansowej jest zmniejszana proporcjonalnie i *pro rata temporis*, w zależności od okresu, w którym stosowanie protokołu było zawieszone.

Artykuł 9

Zawieszenie i zmiana płatności rekompensaty finansowej

1. Rekompensata finansowa, o której mowa w art. 2 ust. 2 lit. a) i b), może zostać zmieniona lub zawieszona po przeprowadzeniu konsultacji w ramach wspólnego komitetu, w przypadku stwierdzenia jednego lub kilku z następujących warunków:

- a) nadzwyczajnych okoliczności opisanych w art. 2 lit. h) umowy o partnerstwie w sprawie połowów, które uniemożliwiają prowadzenie działalności połowowej w obszarze połowowym Wybrzeża Kości Słoniowej;
- b) znaczących zmian w opracowywaniu i wdrażaniu polityki rybołówstwa jednej bądź drugiej Strony naruszających postanowienia niniejszego protokołu;
- c) w przypadku uruchomienia mechanizmów konsultacji przewidzianych w art. 96 umowy z Kotonu dotyczących naruszenia elementów zasadniczych i podstawowych praw człowieka określonych w art. 9 wzmiankowanej umowy.

2. Unia Europejska może częściowo lub całkowicie zmienić lub zawiesić płatność specjalnej rekompensaty finansowej przewidzianej w art. 2 ust. 2 lit. b) niniejszego protokołu, w przypadku gdy rekompensata finansowa nie jest wypłacana lub w przypadku gdy wspólny komitet stwierdzi w wyniku przeprowadzonej oceny, że osiągnięte wyniki nie są zgodne z planem.

3. Płatność rekompensaty finansowej jest wznawiana po przeprowadzeniu konsultacji i osiągnięciu porozumienia przez Stronę z chwilą przywrócenia sytuacji sprzed wystąpienia okoliczności, o których mowa w ust. 1, lub gdy jest to uzasadnione w świetle osiągniętych wyników finansowych, o których mowa w ust. 2. Jednakże płatność rekompensaty finansowej, o której mowa w art. 2 ust. 2 lit. b), nie może nastąpić w terminie przekraczającym okres 6 miesięcy po wygaśnięciu protokołu.

4. Upoważnienia do połowów przyznane statkom UE mogą zostać zawieszane wraz ze wstrzymaniem płatności rekompensaty finansowej na mocy art. 2 ust. 2 lit. a). W razie wznowienia wypłaty ważność upoważnień do połowów przedłuża się o czas odpowiadający okresowi zawieszenia działalności połowowej.

5. Z zastrzeżeniem postanowień ust. 1 niniejszego artykułu, w przypadku gdyby Unia Europejska nie dokonała płatności określonej w art. 2 ust. 2 lit. a), władze Wybrzeża Kości Słoniowej oficjalnie powiadamiają Unię Europejską o braku płatności. Unia Europejska przeprowadza stosowną weryfikację i, w razie konieczności, dokonuje płatności najpóźniej w terminie sześćdziesięciu dni roboczych od daty otrzymania oficjalnego wniosku.

W razie niedokonania płatności po upływie tego terminu lub w przypadku braku odpowiedniego uzasadnienia władze Wybrzeża Kości Słoniowej mogą zawiesić stosowanie protokołu zgodnie z postanowieniami art. 8. Stosowanie protokołu wznawia się z chwilą dokonania danej płatności.

Artykuł 10

Komputeryzacja wymiany informacji

1. Republika Wybrzeża Kości Słoniowej i Unia Europejska podejmą się wprowadzenia w jak najkrótszym terminie systemów informatycznych niezbędnych do elektronicznej wymiany wszystkich informacji i dokumentów związanych z wykonywaniem umowy.

2. Wersja elektroniczna dokumentu będzie uznawana za całkowicie równoważną jego wersji papierowej.

3. Republika Wybrzeża Kości Słoniowej i Unia Europejska powiadamiają się niezwłocznie o wszelkich awariach systemu informatycznego. Informacje i dokumenty związane ze stosowaniem umowy są wówczas automatycznie zastępowane ich wersją papierową.

Artykuł 11

Poufność danych

Republika Wybrzeża Kości Słoniowej i Unia Europejska zobowiązują się, aby wszystkie dane osobowe dotyczące statków UE i ich działalności połowowej uzyskane w ramach umowy były zawsze traktowane z ostrożnością i zgodnie z zasadami poufności i ochrony danych.

Artykuł 12

Wypowiedzenie

1. W przypadku wypowiedzenia niniejszego protokołu Strona wypowiadająca powiadamia drugą Stronę o swoim zamiarze wypowiedzenia protokołu na piśmie, co najmniej na sześć (6) miesięcy przed datą, z którą wypowiedzenie to staje się skuteczne.

2. Wysłanie powiadomienia, o którym mowa w poprzednim ustępie, powoduje rozpoczęcie konsultacji przez Stronę.

*Artykuł 13***Tymczasowe stosowanie**

Niniejszy protokół stosuje się tymczasowo od dnia 1 lipca 2013 r.

*Artykuł 14***Wejście w życie**

Niniejszy protokół wchodzi w życie z dniem, w którym Strony powiadomią się wzajemnie o zakończeniu procedur niezbędnych do tego celu.

W imieniu Unii Europejskiej

W imieniu Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej

ZAŁĄCZNIK

Warunki dokonywania połowów w obszarze połowowym wybrzeża kości słoniowej przez statki unii europejskiej

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

1. Wyznaczanie właściwego organu

Na potrzeby niniejszego załącznika oraz o ile nie wskazano inaczej, każde odesłanie do Unii Europejskiej (UE) lub do Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej z tytułu właściwego organu oznacza:

- w odniesieniu do UE: Komisję Europejską, w stosownych przypadkach za pośrednictwem delegatury UE na Wybrzeżu Kości Słoniowej,
- w odniesieniu do Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej: ministerstwo odpowiedzialne za rybołówstwo.

2. Obszar połowowy

Statki UE będą mogły prowadzić działalność połowową poza obszarem 12 mil morskich mierzonych od linii podstawowej, z zastrzeżeniem postanowień, o których mowa w pkt 3 poniżej.

3. Obszary zamknięte dla żeglugi i dla połowów

Ministerstwo Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej odpowiedzialne za rybołówstwo powiadamia armatorów o wyznaczeniu obszarów zamkniętych dla żeglugi i dla połowów w chwili wydania licencji połowowej. Delegatura UE jest również powiadamiana.

4. Rachunek bankowy

Przed wejściem w życie niniejszego protokołu Republika Wybrzeża Kości Słoniowej przesyła UE numer rachunku bankowego, na który mają być wpłacane kwoty należne od statków UE w ramach umowy. Koszty przelewów bankowych ponoszą armatorzy.

ROZDZIAŁ II

FORMALNOŚCI OBOWIĄZUJĄCE PRZY SKŁADANIU WNIOSKÓW I WYDAWANIU UPOWAŻNIEŃ DO POŁOWÓW

Do celów stosowania postanowień niniejszego załącznika termin „licencja” jest równoznaczny z terminem „upoważnienie do połowów” określonym w ustawodawstwie europejskim.

1. Warunki niezbędne do uzyskania licencji połowowej – kwalifikowalne statki

Licencję połowową na prowadzenie połowów w obszarze połowowym Wybrzeża Kości Słoniowej mogą otrzymać tylko kwalifikowalne statki. W tym celu muszą być wpisane do rejestru statków rybackich UE.

Aby statek kwalifikował się do otrzymania licencji, w odniesieniu do armatora, kapitana i samego statku nie może obowiązywać zakaz prowadzenia działalności połowowej na Wybrzeżu Kości Słoniowej. Ich sytuacja w stosunku do administracji Wybrzeża Kości Słoniowej musi być zgodna z przepisami, w tym znaczeniu, że muszą wywiązać się ze wszystkich wcześniejszych zobowiązań wynikających z prowadzenia przez nich działalności połowowej w Wybrzeżu Kości Słoniowej w ramach umów w sprawie połowów, zawartych z UE.

2. Wniosek o wydanie licencji

Właściwe organy UE przedkładają drogą elektroniczną lub w inny odpowiedni sposób ministerstwu Wybrzeża Kości Słoniowej odpowiedzialnemu za rybołówstwo wniosek dla każdego statku, który zamierza prowadzić połowy na mocy umowy, w terminie co najmniej 30 dni roboczych przed dniem rozpoczęcia okresu ważności, w odniesieniu do którego został złożony wniosek.

Wnioski przedkładane są ministerstwu odpowiedzialnemu za rybołówstwo na formularzach, których wzór znajduje się w dodatku I.

Każdy wniosek o wydanie licencji składany jest wraz z następującymi dokumentami:

- dowodem wpłaty zaliczki ryczałtowej na okres ważności licencji,
- kolorowym zdjęciem statku (widok burty) oraz pomocniczych statków rybackich i pomocniczych urządzeń antenowych do wykrywania ryb,
- rysunkiem i szczegółowym opisem stosowanych narzędzi połowowych.

Podczas odnawiania licencji w ramach obowiązującego protokołu statki, których charakterystyka techniczna nie uległa zmianie, składają wniosek o odnowienie licencji, któremu towarzyszy wyłącznie dowód uiszczenia opłaty.

3. Opłata ryczałtowa

Opłata jest wnoszona na rachunek wskazany przez władze Wybrzeża Kości Słoniowej, zgodnie z rozdziałem 1 pkt 4 niniejszego załącznika.

Obejmuje ona wszystkie podatki krajowe i lokalne, z wyjątkiem opłat portowych i kosztów świadczonych usług.

4. Tymczasowy wykaz statków posiadających upoważnienie do połowów

Po otrzymaniu wniosków o wydanie upoważnień do połowów oraz informacji o wpłaceniu zaliczki Wybrzeże Kości Słoniowej sporządza tymczasowy wykaz statków, które ubiegają się o upoważnienie. Wykaz ten jest niezwłocznie przekazywany krajowemu organowi odpowiedzialnemu za kontrolę połowów oraz UE.

UE przekazuje kopię wykazu tymczasowego armatorowi lub agentowi. W przypadku gdy biura UE są zamknięte, Wybrzeże Kości Słoniowej może wydać kopię wykazu tymczasowego bezpośrednio armatorowi lub jego agentowi. Statki są upoważnione do prowadzenia połowów od chwili wpisania ich do wykazu tymczasowego. Statki te powinny stale posiadać na pokładzie kopię wykazu tymczasowego do chwili wydania upoważnienia do połowów.

5. Wydawanie licencji

Licencje dla wszystkich statków, przyznawane armatorom lub ich przedstawicielom, wydawane są za pośrednictwem delegatury Unii Europejskiej na Wybrzeżu Kości Słoniowej przez ministerstwo Wybrzeża Kości Słoniowej odpowiedzialne za rybołówstwo, w terminie 21 dni roboczych od otrzymania wszystkich dokumentów, o których mowa w pkt 2 powyżej.

Licencje są ważne przez okres jednego roku i są odnawialne. Licencje są wydawane na okres od dnia 1 lipca do dnia 30 czerwca następnego roku.

6. Wykaz statków posiadających upoważnienie do połowów

Po wydaniu licencji Republika Wybrzeża Kości Słoniowej sporządza niezwłocznie wykaz statków upoważnionych do połowów w obszarze połowowym Wybrzeża Kości Słoniowej. Wykaz ten jest niezwłocznie przekazywany krajowemu organowi odpowiedzialnemu za kontrolę połowów oraz UE, zastępując wykaz tymczasowy, o którym mowa powyżej.

7. Przeniesienie licencji

Licencja przyznawana jest statkom imiennie i nie może być przekazana innemu statkowi. Jednakże na wniosek UE i w przypadkach udowodnionego działania siły wyższej, takich jak zgubienie licencji lub trwający dłużej okres unieruchomienia statku z przyczyn poważnej awarii technicznej, licencję jednego statku zastępuje się nową licencją sporządzoną dla innego statku tej samej kategorii co statek, który należy zastąpić, zgodnie z art. 1 protokołu, bez konieczności uiszczania nowej opłaty. W takim przypadku przy obliczaniu poziomu połowów dla określenia ewentualnej dodatkowej płatności, zostanie uwzględniona suma całkowitych połowów dwóch statków.

Armator lub przedstawiciel statku, którego licencja ma być zastąpiona, przekazuje unieważnioną licencję ministerstwu Wybrzeża Kości Słoniowej odpowiedzialnemu za rybołówstwo za pośrednictwem delegatury Unii Europejskiej.

Nowa licencja jest ważna od dnia, w którym armator złożył unieważnioną licencję w ministerstwie Wybrzeża Kości Słoniowej odpowiedzialnym za rybołówstwo. Delegatura Unii Europejskiej na Wybrzeżu Kości Słoniowej jest powiadamiana o przeniesieniu licencji.

8. Przechowywanie licencji na statku

Licencja musi stale znajdować się na statku. Jednakże statki są upoważnione do prowadzenia połowów od chwili wpisania ich do wykazu tymczasowego, o którym mowa w pkt 4 niniejszego rozdziału.

ROZDZIAŁ III

WARUNKI LICENCJI – OPŁATY I ZALICZKI

- Opłatę ustala się na 35 EUR za tonę złowioną w obszarze połowowym Wybrzeża Kości Słoniowej dla sejnów tuńczykowych i dla takłowców powierzchniowych.
- Licencje wydawane są po wpłaceniu, na rzecz właściwych organów krajowych, następujących kwot ryczałtowych:
 - 5 390 EUR za sejnę tuńczykową jako ekwiwalent opłaty należnej za 154 tony rocznie,
 - 1 960 EUR za takłowiec powierzchniowy jako ekwiwalent opłaty należnej za 56 ton rocznie.
- Do dnia 15 czerwca każdego roku państwa członkowskie informują Komisję Europejską o masie połowów dokonanych w roku poprzednim, potwierdzonej przez instytuty naukowe, o których mowa w pkt 6 poniżej.

4. Końcowe rozliczenie opłat z tytułu roku n zostaje zamknięte przez Komisję Europejską najpóźniej dnia 31 lipca roku n+1, na podstawie raportów połowowych sporządzonych przez każdego armatora i potwierdzonych przez właściwe instytuty naukowe.
5. Rozliczenie to jest jednocześnie przekazywane, za pośrednictwem państw członkowskich, ministerstwu Wybrzeża Kości Słoniowej odpowiedzialnemu za rybołówstwo oraz armatorom.
6. Jeżeli wartość rozliczenia końcowego jest wyższa niż opłata ryczałtowa płatna z góry uiszczona w celu uzyskania upoważnienia do połowów, armator wpłaca niezwłocznie saldo Republice Wybrzeża Kości Słoniowej w terminie 45 dni, o ile nie wniesie sprzeciwu.
7. Jeżeli jednak końcowe rozliczenie jest niższe od kwoty zaliczki, o której mowa w pkt 2 niniejszej sekcji, różnica nie jest zwracana armatorowi.

ROZDZIAŁ IV

USTALENIA W SPRAWIE SPRAWOZDAWCZOŚCI DOTYCZĄCEJ POŁOWÓW

1. Dziennik połowowy

Kapitan statku UE, który prowadzi połowy w ramach umowy, prowadzi dziennik połowowy, którego wzór dla każdej kategorii połowów znajduje się w dodatku 3 do niniejszego załącznika.

Kapitan wypełnia dziennik połowowy każdego dnia przebywania statku w obszarze połowowym Wybrzeża Kości Słoniowej.

Kapitan zapisuje każdego dnia w dzienniku połowowym ilość każdego gatunku zidentyfikowanego kodem Alfa 3 FAO złowionego i zatrzymanego na statku, wyrażoną w kg wagi w relacji pełnej lub, w razie potrzeby, w liczbie sztuk. W odniesieniu do każdego głównego gatunku kapitan wymienia również połowy o wyniku zerowym. W razie potrzeby kapitan zapisuje również codziennie w dzienniku połowowym ilości każdego gatunku wyrzucone do morza, wyrażone w kg wagi w relacji pełnej lub, w razie potrzeby, w liczbie sztuk.

Dziennik połowowy wypełniany jest w sposób czytelny, drukowanymi literami i podpisywany przez kapitana.

Kapitan odpowiada za dokładność danych wpisanych do dziennika połowowego.

2. Raport połowowy

Kapitan deklaruje połowy statku poprzez złożenie w ministerstwie odpowiedzialnym za rybołówstwo dzienników połowowych odpowiadających obecności statku w obszarze połowowym Wybrzeża Kości Słoniowej. Równocześnie wysyła kopię do Centrum Badań Oceanograficznych Wybrzeża Kości Słoniowej (Centre de Recherche Océanologique) oraz do jednego z niżej wymienionych instytutów naukowych:

- (i) IRD (Institut de Recherche pour le Développement);
- (ii) IEO (Instituto Español Oceanografía);
- (iii) INIAP (Instituto Nacional de Investigación Agrária é das Pescas).

Dzienniki połowowe składa się w następujący sposób:

- (i) w przypadku zawinięcia do portu Wybrzeża Kości Słoniowej oryginał każdego dziennika połowowego jest składany miejscowemu przedstawicielowi Wybrzeża Kości Słoniowej, który przekazuje go władzom Wybrzeża Kości Słoniowej, które pisemnie potwierdzają jego odbiór;
- (ii) w przypadku opuszczenia obszaru połowowego Wybrzeża Kości Słoniowej bez uprzedniego zawijania do któregoś z portów Wybrzeża Kości Słoniowej – dziennik połowowy jest przesyłany w terminie 30 dni roboczych od dnia opuszczenia obszaru połowowego Wybrzeża Kości Słoniowej w jeden z następujących sposobów:
 - a) najlepiej pocztą elektroniczną;
 - b) listownie;
 - c) lub faksem.

Numery faksu, telefonu oraz adres poczty elektronicznej podawane są w chwili wydawania licencji połowowej. Wybrzeże Kości Słoniowej powiadamia niezwłocznie odnośnie statki i UE o wszelkiej zmianie adresu elektronicznego, numeru telefonu lub częstotliwości.

W przypadku nieprzestrzegania postanowień niniejszego rozdziału rząd Wybrzeża Kości Słoniowej zastrzega sobie prawo do zawieszenia licencji statku naruszającego postanowienia, do czasu dopełnienia formalności i nałożenia na armatora statku kary umownej przewidzianej na mocy przepisów obowiązujących na Wybrzeżu Kości Słoniowej. Unia Europejska oraz państwo członkowskie bandery są o tym informowane.

3. Przejście na system elektroniczny

Strony deklarują wspólną chęć przejścia na elektroniczny system raportowania połowów na podstawie specyfikacji technicznych określonych w dodatku 5. Strony postanawiają razem zdefiniować, w ramach wspólnego komitetu, szczegółowe zasady tego przejścia oraz dążyć do osiągnięcia celu, jakim jest uruchomienie systemu do dnia 31 grudnia 2014 r.

ROZDZIAŁ V

ZAOKRĘTOWANIE MARYNARZY

1. Armatorzy europejscy będą odpowiedzialni za zatrudnianie obywateli krajów AKP na następujących warunkach i przy następujących limitach:
 - w przypadku floty sejnów tuńczykowych, co najmniej 20 % zaokrętowanych marynarzy w okresie połowu tuńczyka w obszarze połowowym państw trzecich będzie pochodzić z krajów AKP,
 - w przypadku floty takłowców powierzchniowych, co najmniej 20 % zaokrętowanych marynarzy w okresie połowów w obszarze połowowym państw trzecich będzie pochodziło z krajów AKP.
2. Armatorzy dołożą starań, aby zaokrętownić w pierwszej kolejności marynarzy będących obywatelami Wybrzeża Kości Słoniowej.
3. Deklaracja Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) dotycząca podstawowych zasad i praw pracy stosowana jest z mocy prawa do marynarzy zaokrętowanych na statkach UE. Dotyczy to w szczególności swobody zrzeszania się, faktycznego uznawania prawa do zbiorowych negocjacji pracowników oraz zniesienia dyskryminacji w odniesieniu do zatrudnienia i zawodu.
4. Umowy o pracę z marynarzami pochodzącymi z krajów AKP, których kopie otrzymują strony tych umów, sporządzone są pomiędzy przedstawicielem (przedstawicielami) armatorów a marynarzami lub ich związkami zawodowymi lub przedstawicielami tych związków. Umowy o pracę zapewniają marynarzom korzystanie z systemu zabezpieczeń społecznych, który jest dla nich obowiązujący, w tym ubezpieczenia na wypadek śmierci, ubezpieczenia zdrowotnego i od nieszczęśliwych wypadków.
5. Wynagrodzenie marynarzy z państw AKP pokrywają armatorzy. Jego wysokość jest ustalana za obopólnym porozumieniem armatorów lub ich przedstawicieli i marynarzy lub ich związków zawodowych bądź przedstawicieli tych związków. Jednakże warunki wynagrodzenia marynarzy z krajów AKP nie mogą być gorsze od warunków wynagrodzenia stosowanych dla załóg w ich własnych krajach, a w żadnym razie nie mogą być gorsze od norm przewidzianych przez MOP.
6. Każdy marynarz zatrudniony przez statek UE powinien stawić się przed kapitanem wyznaczonego statku w przeddzień zaokrętowania. Armator jest automatycznie zwalniany z obowiązku zatrudnienia marynarza, który nie stawi się o wyznaczonej godzinie w terminie przewidzianym na zaokrętowanie.
7. Armatorzy przekazują corocznie informacje dotyczące zaokrętowanych marynarzy. Informacje te zawierają liczbę marynarzy będących obywatelami:
 - Unii Europejskiej,
 - państwa AKP, dokonując rozróżnienia między marynarzami będącymi obywatelami Wybrzeża Kości Słoniowej a marynarzami będącymi obywatelami innych państw AKP,
 - kraju spoza AKP i UE.

ROZDZIAŁ VI

ŚRODKI TECHNICZNE

Środki techniczne stosowane w odniesieniu do statków posiadających licencję dotyczące obszaru połowowego, narzędzi połowowych i poziomu przyłowów są określone w arkuszu technicznym znajdującym się w dodatku 2 do niniejszego załącznika.

Statki przestrzegają środków i zaleceń przyjętych przez ICCAT dla danego regionu w odniesieniu do narzędzi połowowych, ich specyfikacji technicznych oraz do wszelkich innych środków technicznych stosowanych do prowadzenia przez nie działalności połowowej.

ROZDZIAŁ VII

OBSERWATORZY

1. Statki posiadające upoważnienie do połowów w wodach Wybrzeża Kości Słoniowej w ramach umowy zaokrętowną obserwatorów wyznaczonych przez właściwą regionalną organizację ds. rybołówstwa (RFO) zgodnie z zasadami przedstawionymi poniżej.
 - 1.1. Na wniosek właściwego organu statki UE przyjmują na pokład jednego obserwatora wyznaczonego przez ten organ, którego zadaniem jest sprawdzanie połowów przeprowadzanych w wodach Wybrzeża Kości Słoniowej.
 - 1.2. Właściwy organ sporządza wykaz statków, które zostały wyznaczone do zaokrętowania obserwatora, a także wykaz obserwatorów wyznaczonych do zaokrętowania. Wykazy te są stale uaktualniane. Wykazy te przekazywane są Unii Europejskiej z chwilą sporządzenia, a następnie co kwartał, w przypadku gdy zostały uaktualnione.

- 1.3. Właściwy organ przekazuje przedmiotowym armatorom lub ich przedstawicielom nazwisko obserwatora, który został wyznaczony dla danego statku, w chwili wydania licencji lub najpóźniej na 15 dni przed przewidywaną datą zaokrętowania obserwatora.
2. Czasem obecności obserwatora na pokładzie jest czas trwania jednego rejsu połowowego. Jednakże, na wyraźny wniosek właściwych organów Wybrzeża Kości Słoniowej, ta obecność na pokładzie może zostać rozłożona na kilka rejsów połowowych, w zależności od średniego czasu trwania rejsów połowowych przewidywanych dla danego statku. Wniosek ten składany jest przez właściwy organ podczas przekazywania nazwiska obserwatora wyznaczonego do zaokrętowania na danym statku.
3. Warunki przyjęcia obserwatora na statku ustalane są za obopólną zgodą przez armatora lub jego przedstawiciela i przez właściwe organy.
4. Obserwator zostaje zaokrętowany w porcie wybranym przez armatora na początku pierwszego rejsu połowowego w obszarze połowowym Wybrzeża Kości Słoniowej zgodnie z przekazanym wykazem wyznaczonych statków.
5. W terminie dwóch tygodni i z dziesięciodniowym wyprzedzeniem zainteresowani armatorzy przekazują informacje dotyczące dat i portów podregionu, przewidzianych do zaokrętowania obserwatorów.
6. W przypadku gdy obserwator zostaje zaokrętowany w kraju znajdującym się poza granicami podregionu, koszty podróży obserwatora pokrywa armator. Jeżeli statek z obserwatorem regionalnym na pokładzie opuszcza regionalny obszar połowowy, armator podejmuje na swój koszt wszelkie środki mające na celu jak najszybszy powrót obserwatora.
7. W przypadku nieobecności obserwatora w uzgodnionym miejscu i czasie oraz w ciągu następnych dwunastu godzin armator zostaje automatycznie zwolniony z obowiązku zaokrętowania tego obserwatora.
8. Obserwator jest traktowany na pokładzie tak jak oficer. Jeżeli statek prowadzi działalność w wodach Wybrzeża Kości Słoniowej, obserwator wykonuje następujące zadania:
 - 8.1. obserwuje działalność połowową prowadzoną przez statki;
 - 8.2. sprawdza pozycje statków biorących udział w połowach;
 - 8.3. pobiera próbki biologiczne w ramach programów naukowych;
 - 8.4. sporządza wykaz używanych narzędzi połowowych;
 - 8.5. sprawdza dane dotyczące połowów dokonanych w obszarze połowowym Wybrzeża Kości Słoniowej zamieszczone w dzienniku połowowym;
 - 8.6. sprawdza procentowy udział przyłówów i szacuje ilość odrzuconych gatunków ryb nadających się do sprzedaży;
 - 8.7. przekazuje wszelkimi możliwymi sposobami swojemu właściwemu organowi dane dotyczące połowów, w tym wielkość połowów podstawowych i przyłówów na statku.
9. Kapitan podejmuje wszelkie starania w celu zapewnienia obserwatorowi bezpieczeństwa fizycznego i komfortu psychicznego przy wykonywaniu jego zadań.
10. Obserwatorowi zapewnia się dostęp do wszelkich urządzeń niezbędnych do wypełniania jego obowiązków. Kapitan zapewnia mu dostęp do środków łączności niezbędnych do wypełniania jego zadań, do dokumentów związanych bezpośrednio z prowadzeniem działalności połowowej przez statek, a w szczególności do dziennika połowowego i do dziennika nawigacyjnego, a także do niezbędnych części statku w celu ułatwienia mu wykonywania jego zadań.
11. Podczas pobytu na statku obserwator:
 - 11.1. podejmuje wszelkie odpowiednie działania, aby warunki jego zaokrętowania i jego obecności na statku nie zakłócały ani nie utrudniały prowadzenia połowów;
 - 11.2. szanuje materiały i sprzęt znajdujące się na statku oraz zachowuje poufność wszelkich dokumentów należących do danego statku.
12. Po zakończeniu okresu obserwacji, a przed opuszczeniem statku, obserwator sporządza sprawozdanie z działalności, które przekazywane jest właściwym organom z kopią dla Unii Europejskiej. Podpisuje je w obecności kapitana, który może dodać do sprawozdania lub zlecić dodanie wszelkich uwag, jakie uzna za stosowne, podpisując je następnie. Kopia sprawozdania przekazywana jest kapitanowi statku w chwili zejścia obserwatora naukowego ze statku.
13. Armator zapewnia na swój koszt zakwaterowanie i wyżywienie obserwatorów na zasadach stosowanych wobec oficerów z uwzględnieniem praktycznych możliwości statku.

14. Wynagrodzenie i składki na ubezpieczenie społeczne obserwatora pokrywane są przez właściwy organ.
15. W możliwie jak najszybszym terminie Strony będą prowadzić konsultacje z zainteresowanymi krajami trzecimi na temat określenia systemu obserwatorów regionalnych oraz wyboru właściwej regionalnej organizacji ds. rybołówstwa. W oczekiwaniu na wprowadzenie w życie systemu obserwatorów regionalnych statki posiadające upoważnienie do prowadzenia połowów w obszarze połowowym Wybrzeża Kości Słoniowej w ramach umowy zaokrętuja, w miejsce obserwatorów regionalnych, obserwatorów wyznaczonych przez właściwe organy Wybrzeża Kości Słoniowej zgodnie z zasadami przyjętymi powyżej.

ROZDZIAŁ VIII

KONTROLA I INSPEKCJA

1. Wpłynięcie do obszaru połowowego i opuszczenie go
 - 1.1. Statki UE z co najmniej trzygodzinnym wyprzedzeniem powiadamiają właściwe organy Wybrzeża Kości Słoniowej odpowiedzialne za kontrole połowów o zamiarze wpłynięcia do obszaru połowowego Wybrzeża Kości Słoniowej lub opuszczenia go.

Zgłaszając wpłynięcie do obszaru połowowego lub opuszczenie go, statek podaje w szczególności:

 - (i) planowany dzień, godzinę i punkt wpłynięcia do obszaru połowowego lub opuszczenie go;
 - (ii) ilości każdego gatunku znajdujące się na statku, zidentyfikowane kodem Alfa 3 FAO oraz wyrażone w kg wagi w relacji pełnej lub, w razie potrzeby, w liczbie sztuk;
 - (iii) rodzaj i sposób prezentacji produktów.
 - 1.2. Informacje te przekazywane są w pierwszej kolejności pocztą elektroniczną, a w razie braku takiej możliwości – faksem. Republika Wybrzeża Kości Słoniowej niezwłocznie potwierdza ich odbiór zwrotną pocztą elektroniczną lub faksem.
 - 1.3. Statek złapany na prowadzeniu połowów bez uprzedniego zawiadomienia właściwych organów Wybrzeża Kości Słoniowej zostaje uznany za statek, który dokonał naruszenia przepisów.
2. Procedury inspekcji
 - 2.1. Kapitanowie statków europejskich prowadzących działalność połowową w wodach Wybrzeża Kości Słoniowej zezwalają na wykonanie zadań każdemu należycie upoważnionemu urzędnikowi Wybrzeża Kości Słoniowej zidentyfikowanemu jako odpowiedzialny za przeprowadzenie kontroli czynności połowowych.
 - 2.2. Urzędnicy nie przebywają na statku dłużej niż wymagają tego czynności służbowe.
 - 2.3. Na zakończenie każdej inspekcji inspektorzy Wybrzeża Kości Słoniowej sporządzają sprawozdanie z inspekcji. Kapitan statku UE ma prawo wprowadzić swoje komentarze do sprawozdania z inspekcji. Sprawozdanie z inspekcji jest podpisywane przez inspektora, który je sporządził, oraz przez kapitana statku UE. Podpisanie sprawozdania z inspekcji przez kapitana nie przesądza o prawie przysługującym armatorowi do obrony podczas postępowania w sprawie naruszenia przepisów. W przypadku odmowy podpisania dokumentu kapitan musi przedstawić na piśmie powody tej odmowy, a inspektor nanieść zapis „odmowa podpisania”. Inspektorzy Wybrzeża Kości Słoniowej przekazują kopię sprawozdania z inspekcji kapitanowi statku UE przed zejściem ze statku.
 - 2.4. Kapitanowie statków UE uczestniczący w czynnościach wyladunku lub przeładunku w porcie Wybrzeża Kości Słoniowej zezwalają na przeprowadzenie kontroli tych czynności przez należycie upoważnionych inspektorów Wybrzeża Kości Słoniowej zidentyfikowanych jako tacy. Po zakończeniu każdej inspekcji i kontroli kapitanowi statku wydawane jest zaświadczenie.
 - 2.5. Wybrzeże Kości Słoniowej może zezwolić UE na uczestnictwo w inspekcjach w charakterze obserwatora.
3. Przeładunki
 - 3.1. Każdy statek UE zamierzający dokonać przeładunku zasobów złowionych w wodach Wybrzeża Kości Słoniowej przeprowadza tę czynność w portach lub na redzie portów Wybrzeża Kości Słoniowej.
 - 3.2. Armatorzy tych statków powinni przekazać właściwym organom Wybrzeża Kości Słoniowej, z co najmniej dwudziestoczterogodzinnym wyprzedzeniem, następujące informacje:
 - nazwę statków rybackich, których dotyczy przeładunek,
 - nazwę, numer IMO i banderę frachtowca transportowego,
 - pojemność w rozbiciu na gatunki do przeładunku,
 - dzień i miejsce przeładunku.

- 3.3. Przeladunek uznaje się za opuszczenie obszaru połowowego Wybrzeża Kości Słoniowej. W związku z tym kapitanowie statków muszą przedstawić właściwym organom Wybrzeża Kości Słoniowej raporty połowowe i poinformować, czy zamierzają kontynuować połowy, czy też opuścić obszar połowowy Wybrzeża Kości Słoniowej.
- 3.4. Dokonywanie przeladunku połowów innych niż przewidziano w punktach powyżej jest zabronione w obszarze połowowym Wybrzeża Kości Słoniowej. Za nieprzestrzeganie tego postanowienia grożą sankcje przewidziane w ustawodawstwie obowiązującym na Wybrzeżu Kości Słoniowej.

ROZDZIAŁ IX

SATELITARNY SYSTEM MONITOROWANIA STATKÓW (VMS)

1. Komunikaty dotyczące pozycji statków – system VMS

Podczas przebywania w obszarze połowowym Wybrzeża Kości Słoniowej statki UE posiadające licencję muszą być wyposażone w satelitarny system monitorowania statków (VMS), który zapewnia automatyczne, stałe i ciągłe przekazywanie informacji o ich pozycji do Centrum Monitorowania Rybołówstwa (CMR) ich państwa bandery.

Każdy komunikat o pozycji musi zawierać:

- a) identyfikację statku;
- b) ostatnią pozycję geograficzną statku (długość, szerokość geograficzna) z marginesem błędu pozycji poniżej 500 metrów i przedziałem ufności wynoszącym 99 %;
- c) dzień i godzinę zarejestrowania pozycji;
- d) prędkość i kurs statku.

Każdy komunikat o pozycji musi być skonfigurowany w formacie podanym w dodatku 4 do niniejszego załącznika. Pierwsza pozycja zarejestrowana po wejściu do obszaru połowowego Wybrzeża Kości Słoniowej będzie oznaczona kodem „ENT”. Wszystkie następne pozycje będą oznaczone kodem „POS”, z wyjątkiem pierwszej pozycji zarejestrowanej po opuszczeniu obszaru połowowego Wybrzeża Kości Słoniowej, która będzie oznaczona kodem „EXT”.

CMR państwa bandery zapewnia automatyczne przetwarzanie i, w razie potrzeby, elektroniczne przesyłanie komunikatów o pozycji. Komunikaty o pozycji powinny być rejestrowane w sposób bezpieczny i zachowywane przez okres trzech lat.

2. Przesyłanie informacji przez statek w przypadku awarii systemu VMS

Kapitan powinien stale zapewniać, aby system VMS był w pełni operacyjny, a komunikaty o pozycji prawidłowo przesyłane do CMR państwa bandery.

W razie awarii system VMS statku będzie naprawiony lub zastąpiony w terminie jednego miesiąca. Po upływie tego terminu statek przestanie być upoważniony do prowadzenia połowów w obszarze połowowym Wybrzeża Kości Słoniowej.

Statki z uszkodzonym systemem VMS, które prowadzą połowy w obszarze połowowym Wybrzeża Kości Słoniowej, powinny przekazywać komunikaty o pozycji do CMR państwa bandery pocztą elektroniczną, drogą radiową lub faksem z częstotliwością co najmniej co cztery godziny, podając wszelkie wymagane informacje wyszczególnione w pkt 1.

3. Bezpieczne przesyłanie komunikatów o pozycji do Wybrzeża Kości Słoniowej

CMR państwa bandery przesyła automatycznie komunikaty o pozycji odnośnych statków do CMR Wybrzeża Kości Słoniowej od chwili, gdy to ostatnie jest w stanie odbierać komunikaty. CMR państwa bandery i CMR Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej przekazują sobie nawzajem swoje kontaktowe adresy elektroniczne oraz informują się niezwłocznie o wszelkich zmianach tych adresów.

Przesyłanie komunikatów o pozycji pomiędzy CMR państwa bandery i CMR Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej odbywa się drogą elektroniczną zgodnie z systemem bezpiecznej łączności.

CMR Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej informuje niezwłocznie CMR państwa bandery i UE o wszelkich następujących po sobie zakłóceniach w odbiorze komunikatów o pozycji statku posiadającego licencję, w przypadku gdy odnośny statek nie zgłosił swojego opuszczenia obszaru połowowego.

4. Nieprawidłowe działanie systemu łączności

Republika Wybrzeża Kości Słoniowej sprawdza zgodność swojego sprzętu elektronicznego ze sprzętem CMR państwa bandery oraz informuje niezwłocznie UE o wszelkich zakłóceniach w łączności i w odbiorze komunikatów o pozycji w celu jak najszybszego znalezienia rozwiązania technicznego. Wszelkie ewentualne spory będą rozstrzygane przez wspólny komitet.

Kapitan będzie uznany za odpowiedzialnego za wszelką dowiedzioną interwencję w systemie VMS mającą na celu zakłócenie funkcjonowania systemu lub sfalszowanie komunikatów o pozycji. Wszelkie naruszenie przepisów podlega karom przewidzianym w obowiązującym ustawodawstwie Wybrzeża Kości Słoniowej.

5. Zmiana częstotliwości wysyłania komunikatów o pozycji

Na podstawie uzasadnionych elementów, które wskazują na istnienie naruszenia, Republika Wybrzeża Kości Słoniowej może zwrócić się z prośbą do CMR państwa bandery, wysyłając kopię prośby do UE, o skrócenie do 30 minut, w okresie wyznaczonym do przeprowadzenia śledztwa, przerw pomiędzy kolejnymi komunikatami o pozycji statku. Republika Wybrzeża Kości Słoniowej powinna niezwłocznie przesłać wspomniane dowody do CMR państwa bandery i UE. CMR państwa bandery wysyła niezwłocznie z nową częstotliwością komunikaty o pozycji do Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej.

Republika Wybrzeża Kości Słoniowej niezwłocznie informuje CMR państwa bandery i UE o zakończeniu okresu wyznaczonego na prowadzenie śledztwa a także o ewentualnych czynnościach następczych.

ROZDZIAŁ X

NARUSZENIA PRZEPISÓW

1. Postępowanie w stosunku do naruszenia przepisów

Wszelkie naruszenie przepisów przez statek UE posiadający licencję zgodnie z postanowieniami niniejszego załącznika powinno być wymienione w sprawozdaniu z inspekcji. Wzmiankowane sprawozdanie jest przekazywane UE i państwu bandery w terminie 7 dni roboczych.

2. Zatrzymanie – spotkanie organizacyjne

Każdy statek UE, który naruszył przepisy, może być zmuszony do zaprzestania swojej działalności połowowej i, jeśli znajduje się na morzu, do powrotu do któregoś z portów Wybrzeża Kości Słoniowej.

Republika Wybrzeża Kości Słoniowej zgłasza UE w terminie maksymalnie 24 godzin każde zatrzymanie statku UE posiadającego licencje. Do zgłoszenia załącza się dowody na istnienie zgłoszonego naruszenia przepisów.

Przed podjęciem jakiegokolwiek środka przeciwko statkowi, kapitanowi, załodze statku lub ładunkowi, poza działaniami mającymi na celu zabezpieczenie dowodów, Republika Wybrzeża Kości Słoniowej organizuje, na wniosek UE, w terminie jednego dnia roboczego od zgłoszenia zatrzymania statku spotkanie informacyjne mające na celu wyjaśnienie faktów, które doprowadziły do zatrzymania statku, oraz przedstawienie ewentualnych działań następczych. Przedstawiciel państwa bandery może wziąć udział w spotkaniu informacyjnym.

3. Kary za naruszenie przepisów – postępowanie ugodowe

Kara za zgłoszone naruszenie przepisów jest wyznaczana przez Republikę Wybrzeża Kości Słoniowej zgodnie z przepisami obowiązującego ustawodawstwa krajowego.

Jeżeli rozstrzygnięcie kwestii naruszenia przepisów wymaga postępowania sądowego, przed jego rozpoczęciem i o ile naruszenie nie posiada znamion przestępstwa, uruchamiane jest postępowanie ugodowe pomiędzy Republiką Wybrzeża Kości Słoniowej a armatorem lub jego przedstawicielem w celu określenia treści i poziomu kary. Przedstawiciele państwa bandery i UE mogą wziąć udział w postępowaniu ugodowym. Postępowanie ugodowe kończy się najpóźniej 3 dni po zgłoszeniu zatrzymania statku.

4. Postępowanie sądowe – gwarancja bankowa

Jeżeli postępowanie ugodowe nie powiedzie się, a sprawa dotycząca naruszenia przepisów zostaje wniesiona przed właściwy organ sądowy, armator statku, który naruszył przepisy, składa gwarancję bankową w banku wyznaczonym przez Republikę Wybrzeża Kości Słoniowej, której wysokość ustalona przez Republikę Wybrzeża Kości Słoniowej, pokrywa koszty związane z zatrzymaniem statku, szacowaną grzywną i ewentualnymi odszkodowaniami wyrównawczymi. Gwarancja bankowa jest unieruchomiona do czasu zakończenia postępowania sądowego.

Gwarancja bankowa jest zwalniana i zwracana armatorowi niezwłocznie po wydaniu orzeczenia:

- a) w całości, jeśli nie orzeczono żadnej kary;
- b) do wysokości salda, jeśli kara skutkowałą grzywną nieprzekraczającą gwarancji bankowej.

Republika Wybrzeża Kości Słoniowej informuje UE o wynikach postępowania sądowego w terminie 7 dni roboczych od wydania orzeczenia.

5. Zwolnienie statku i załogi

Statek i jego załoga mogą opuścić port:

- z chwilą wypełnienia zobowiązań wynikających z postępowania ugodowego, albo
 - jeżeli została wniesiona gwarancja bankowa.
-

Dodatki

1. Formularz wniosku o wydanie licencji
 2. Arkusz techniczny
 3. Dziennik połowowy ICCAT
 4. Format komunikatów VMS o pozycji
 5. Elektroniczny zapis operacji połowowych (ERS)
-

Dodatek 1

Formularz wniosku o wydanie licencji

UMOWA W SPRAWIE POŁOWÓW WYBRZEŻE KOŚCI SŁONIOWEJ – UNIA EUROPEJSKA
WNIOSEK O WYDANIE LICENCJI POŁOWOWEJ

I – WNIOSKODAWCA

1. Nazwa/Nazwisko armatora: Przynależność państwowa:
2. Nazwa stowarzyszenia lub przedstawiciela armatora:
3. Adres stowarzyszenia lub przedstawiciela armatora:
.....
4. Telefon: Faks:
5. Nazwisko kapitana: Przynależność państwowa:

II – STATEK I JEGO IDENTYFIKACJA

1. Nazwa statku:
2. Państwo bandery:
3. Poprzednia bandera (jeśli dotyczy):
4. Data nabycia obecnej bandery:
5. Zewnętrzny numer rejestracyjny:
6. Port macierzysty: MMSI:
7. Data i miejsce budowy:
8. Radiowy sygnał wywoławczy: Częstotliwość wywoławcza:
9. Rodzaj kadłuba: Stal Drewno Poliester Inne

III – CHARAKTERYSTYKA TECHNICZNA STATKU I JEGO UZBROJENIE

1. Długość całkowita: Szerokość:
2. Pojemność (wyrażona w GT London):
3. Moc głównego silnika w kW: Marka: Typ:
4. Rodzaj statku: Kategoria połowów:
5. Narzędzia połowowe:
6. Obszary połowowe: Gatunki docelowe:
7. Łączna liczba członków załogi:
8. Sposób konserwacji na statku: Świeże Schłodzone Mieszane Zamrożone
9. Zdolność mrożenia (w tonach/24 godz.):
10. Pojemność ładowni: Liczba:

Sporządzono w dniar.

Podpis wnioskującego

Dodatek 2

Arkusz techniczny

SEJNERY ZAMRAŻALNIE DO POŁOWÓW TUŃCZYKA I TAKLOWCE

1. Obszar połowowy:

Wody poza obszarem 12 mil morskich mierzonym od linii podstawowej.

2. Dopuszczalne narzędzia połowowe:

Niewód

Takle powierzchniowe

3. Gatunki objęte zakazem połowów:

Zgodnie z Konwencją o ochronie gatunków wędrownych oraz rezolucjami ICCAT zakazane są połowy rekina olbrzymiego (*Cetorhinus maximus*), żarłacza białego (*Carcharodon carcharias*), alopiasa (*Alopias superciliosus*), głowomłota pospolitego z rodziny *Sphyrnidae* (z wyjątkiem *Sphyrna tiburo*), żarłacza białopłetwego (*Carcharhinus longimanus*) i żarłacza jedwabistego (*Carcharhinus falciformis*). Połowy piaskowego rekina tygrysięgo (*Carcharias taurus*) oraz żarłacza szarego (*Galeorhinus galeus*) są zakazane.

Strony prowadzą konsultacje w ramach wspólnego komitetu w celu aktualizacji tego wykazu na podstawie zaleceń naukowych.

4. Dopuszczalna pojemność/Opłaty:

4.1. Dodatkowa opłata za każdą złowioną tonę	35 EUR za tonę
4.2. Ryczałtowa opłata roczna:	5 390 EUR za 154 ton dla sejnerów 1 960 EUR za 56 ton dla taklowców
4.3. Liczba statków upoważnionych do połowów	28 sejnerów 10 taklowców

Dodatek 4

Format komunikatów VMS o pozycji

PRZEKAZYWANIE KOMUNIKATÓW VMS DO WYBRZEŻA KOŚCI SŁONIOWEJ RAPORT O POZYCJI

Dane	Kod pola	Obowiązkowe/ nieobowiązkowe	Uwagi
Początek rejestracji	SR	O	Dane dotyczące systemu; wskazują początek rejestracji
Adresat	AD	O	Dane dotyczące komunikatu; kod ISO Alfa 3 kraju odbiorcy
Nadawca	FR	O	Dane dotyczące komunikatu; kod ISO Alfa 3 kraju nadawcy
Numer	RN	F	Dane dotyczące komunikatu; numer seryjny zapisu w odpowiednim roku
Typ komunikatu	TM	O	Dane dotyczące komunikatu; rodzaj komunikatu: „ENT”, „POS” lub „EXI”
Nazwa statku	NA	F	Nazwa statku
Zewnętrzny numer referencyjny	XR	F	Dane dotyczące statku; numer znajdujący się na burcie statku
Radiowy sygnał wywoławczy	RC	O	Dane dotyczące statku; międzynarodowy radiowy sygnał wywołania statku
Numer w rejestrze floty UE	IR	F	Dane dotyczące statku; niepowtarzalny numer statku: kod ISO Alfa-3 państwa bandery, po którym następuje numer
Szerokość geograficzna	LT	O	Dane dotyczące współrzędnych geograficznych pozycji statku; pozycja w stopniach i minutach (WGS-84)
Długość geograficzna	LG	O	Dane dotyczące współrzędnych geograficznych pozycji statku; pozycja w stopniach i minutach (WGS-84)
Prędkość	SP	O	Dane dotyczące współrzędnych geograficznych pozycji statku; prędkość statku w dziesiętnych węzła
Kurs	CO	O	Dane dotyczące współrzędnych geograficznych pozycji statku; kurs statku w 360° skali
Data	DA	O	Dane dotyczące współrzędnych geograficznych pozycji statku; data rejestracji pozycji TUC (RRRRMMDD)
Godzina	TI	O	Dane dotyczące współrzędnych geograficznych pozycji statku; godzina rejestracji pozycji TUC (HHMM)
Koniec rejestracji	ER	O	Dane dotyczące systemu; wskazują koniec rejestracji

Informacje dotyczące formatu

Każda transmisja danych posiada następującą strukturę:

- podwójny ukośnik (//) i litery „SR” wskazują początek komunikatu;
- podwójny ukośnik (//) oraz kod pola wskazują początek elementu danych,
- pojedynczy ukośnik (/) oddziela kod pola i dane,
- pary danych są oddzielone spacją,
- litery „ER” oraz podwójny ukośnik (//) oznaczają koniec zapisu.

Dodatek 5

Elektroniczny zapis operacji połowowych

Elektroniczne systemy rejestrowania i przekazywania informacji

1. Każdy statek UE prowadzący połowy z tytułu niniejszego protokołu musi być wyposażony w elektroniczny system rejestrowania i przekazywania informacji, zwany dalej systemem ERS (*ERS – Electronic Reporting System*) gotowym do działania i zdolnym zarejestrować i przekazywać dane dotyczące działalności połowowej, zwane dalej „danymi ERS”, podczas całego okresu przebywania statku na wodach Wybrzeża Kości Słoniowej. Statek niewyposażony w system ERS, lub którego system ERS nie działa, nie jest upoważniony do rozpoczęcia połowów w wodach Wybrzeża Kości Słoniowej.
2. Państwo członkowskie bandery i Wybrzeże Kości Słoniowej upewniają się, czy krajowe Centrum Monitorowania Rybołówstwa (CMR) jest wyposażone w sprzęt komputerowy i odpowiednie programy informatyczne konieczne do automatycznego przekazywania danych ERS w formacie XML dostępnym pod adresem: http://ec.europa.eu/cfp/control/codes/index_en.htm oraz do elektronicznego rejestrowania danych ERS w okresie co najmniej 3 lat. Wszelka zmiana lub aktualizacja formatu musi być zidentyfikowana i datowana, a wejdzie w życie po upływie 6 miesięcy.
3. Przekazywanie danych ERS odbywa się przy użyciu elektronicznych środków komunikacji, którymi zarządza Komisja Europejska w imieniu UE.
4. Strony zapewniają, aby dane ERS były rejestrowane sekwencyjnie.
5. Państwo członkowskie bandery i Wybrzeże Kości Słoniowej zapewniają, aby ich CMR przekazały sobie nawzajem nazwiska, adresy elektroniczne oraz potrzebne numery telefonów i faksów. O wszelkich późniejszych zmianach tych danych należy niezwłocznie informować.

Przekazywanie danych ERS

6. Każdy statek UE prowadzący połowy z tytułu niniejszego protokołu ma obowiązek:
 - a) prowadzić elektroniczny dziennik połowowy dla każdego dnia przebywania na wodach Wybrzeża Kości Słoniowej. Każdy gatunek jest zidentyfikowany kodem Alfa 3 FAO i opisany w kg masy w relacji pełnej lub, w razie potrzeby, w liczbie sztuk;
 - b) nie naruszając przepisów rozdziału VII, podczas każdego wplynięcia na wody Wybrzeża Kości Słoniowej i ich opuszczenia przekazuje informacje o ilościach zatrzymanych na statku w odniesieniu do każdego gatunku określonego w upoważnieniu do połowów;
 - c) rejestrować połowy dokonane w wodach Wybrzeża Kości Słoniowej w rozbiciu na gatunek i zaciąg, określając złowione ilości i odrzuty. W odniesieniu do gatunków określonych w upoważnieniu do połowów kapitan musi również wskazać brak połowów;
 - d) nie naruszając przepisów rozdziału V, rejestrować w podziale na gatunki ilości przeładowane lub wyładowane;
 - e) drogą elektroniczną przekazywać dane ERS do CMR swojego państwa bandery przed godziną 23:59 UTC.
7. Kapitan odpowiada za dokładność rejestrowanych i przekazywanych danych ERS.
8. Państwo bandery zapewnia, aby jego CMR przekazywało niezwłocznie dane ERS do CMR Wybrzeża Kości Słoniowej zgodnie z procedurami i w formacie określonym w pkt 2.
9. CMR Wybrzeża Kości Słoniowej:
 - a) przetwarza dane ERS z poszanowaniem zasad poufności;
 - b) przekazuje dane ERS do CMR państwa bandery statku nie później niż 48 godz. po zakończeniu każdej operacji przeładunku lub wyładunku.

Awaria techniczna

10. Państwo bandery statku UE zapewnia, aby kapitan, właściciel lub jego przedstawiciel byli niezwłocznie informowani o wszelkich awariach technicznych systemu ERS zainstalowanego na ich statku.
11. W razie awarii technicznej systemu ERS kapitan lub właściciel zapewniają, aby system ERS został naprawiony lub wymieniony w terminie jednego miesiąca po wystąpieniu awarii.
12. Każdy statek UE prowadzący połowy podczas awarii systemu ERS przekazuje codziennie przed godz. 23:59 UTC dane ERS do CMR swojego państwa bandery przy użyciu wszelkich innych dostępnych środków komunikacji elektronicznej.

Nieotrzymanie danych ERS

13. CMR Wybrzeża Kości Słoniowej zgłasza niezwłocznie właściwemu CMR państwa bandery i UE wszelkie zatrzymanie przekazywania danych ERS ze statku UE, który prowadzi połowy z tytułu niniejszego protokołu.

14. Z chwilą otrzymania takiego zgłoszenia CMR państwa bandery identyfikuje niezwłocznie przyczyny nieprzekazania danych ERS oraz podejmuje odpowiednie środki w celu usunięcia tego problemu. CMR państwa bandery informuje niezwłocznie CMR Wybrzeża Kości Słoniowej i UE o zidentyfikowanych przyczynach i odpowiednich środkach naprawczych.
 15. Brakujące dane ERS są wysyłane niezwłocznie przez CMR państwa bandery do CMR Wybrzeża Kości Słoniowej.
 16. W przypadku gdyby CMR Wybrzeża Kości Słoniowej nie było operacyjne, Unia Europejska przekazuje organom Wybrzeża Kości Słoniowej skonsolidowane dane ERS ze statków UE, które prowadziły połowy na jej wodach w zestawieniu miesięcznym.
-

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 591/2013

z dnia 29 maja 2013 r.

w sprawie podziału uprawnień do połowów określonych w Protokole ustalającym uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w umowie między Unią Europejską a Republiką Wybrzeża Kości Słoniowej (lata 2013–2018)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 17 marca 2008 r. Rada przyjęła rozporządzenie (WE) nr 242/2008 w sprawie zawarcia Umowy o partnerstwie w sprawie połowów pomiędzy Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Republiką Wybrzeża Kości Słoniowej, z drugiej strony ⁽¹⁾ (zwanej dalej „umową o partnerstwie”).
- (2) Dnia 9 stycznia 2013 r. został parafowany nowy protokół do umowy o partnerstwie (zwany dalej „nowym protokołem”). Nowy protokół przyznaje statkom Unii uprawnienia do połowów na wodach objętych zwierzchnictwem lub jurysdykcją Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej w zakresie rybołówstwa.
- (3) Dnia 29 maja 2013 r. Rada przyjęła decyzję 2013/303/UE ⁽²⁾ w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania nowego protokołu.
- (4) Należy określić metodę podziału uprawnień do połowów pomiędzy państwa członkowskie na okres stosowania nowego protokołu.
- (5) Zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1006/2008 z dnia 29 września 2008 r. dotyczącego upoważnień do prowadzenia działalności połowowej przez wspólnotowe statki rybackie poza wodami terytorialnymi Wspólnoty oraz wstępu statków państw trzecich na wody terytorialne Wspólnoty ⁽³⁾, jeśli okaże się, że uprawnienia do połowów przydzielone Unii w ramach umowy nie są w pełni wykorzystane, Komisja informuje o tym fakcie zainteresowane państwa członkowskie. Brak

odpowiedzi w terminie określonym przez Radę uznawany jest za potwierdzenie, że statki danego państwa członkowskiego nie wykorzystują w pełni przyznanym im uprawnień do połowów w danym okresie. Należy zatem określić ten termin.

- (6) Aby zapewnić kontynuowanie działalności połowowej przez statki Unii, w nowym protokole przewidziano jego tymczasowe stosowanie od dnia 1 lipca 2013 r. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem stosować się od tej samej daty,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Uprawnienia do połowów określone w Protokole ustalającym uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w umowie między Unią Europejską a Republiką Wybrzeża Kości Słoniowej (lata 2013–2018) (zwanym dalej „nowym protokołem”) rozdziela się między państwa członkowskie w następujący sposób:

Rodzaj statku	Państwo członkowskie	Uprawnienia do połowów
Sejnery-zamrażalnie do połowu tuńczyków	Hiszpania	16
	Francja	12
Taklowce powierzchniowe	Hiszpania	7
	Portugalia	3

2. Rozporządzenie (WE) nr 1006/2008 stosuje się bez uszczerbku dla umowy o partnerstwie.

3. Jeżeli wnioski o wydanie upoważnień do połowów przedłożone przez państwa członkowskie, o których mowa w ust. 1, nie wyczerpują wszystkich uprawnień do połowów określonych w nowym protokole, Komisja uwzględnia wnioski o wydanie upoważnień do połowów z pozostałych państw członkowskich, zgodnie z art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1006/2008.

⁽¹⁾ Dz.U. L 75 z 18.3.2008, s. 51.

⁽²⁾ Zob. s. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽³⁾ Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 33.

4. Termin, w którym państwa członkowskie zobowiązane są potwierdzić fakt niewykorzystywania w pełni uprawnień do połowów przyznanych w ramach umowy, o którym mowa w art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1006/2008, ustala się na dziesięć dni roboczych od daty poinformowania ich przez Komisję o tym, że uprawnienia do połowów nie są w pełni wykorzystane.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2013 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 maja 2013 r.

W imieniu Rady

R. BRUTON

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 592/2013

z dnia 21 czerwca 2013 r.

dotyczące technicznego formatu przekazywania statystyk europejskich dotyczących upraw trwałych na mocy rozporządzenia (UE) nr 1337/2011 Parlamentu Europejskiego i Rady

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

Państwa członkowskie przekazują dane statystyczne dotyczące plantacji owoców i oliwek, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 1337/2011, przy użyciu standardu wymiany danych statystycznych i metadanych SDMX (*Statistical Data and Metadata eXchange*). Dane te przekazywane są do Eurostatu za pośrednictwem pojedynczego punktu wprowadzania danych w celu umożliwienia Komisji (Eurostatowi) pobierania danych drogą elektroniczną.

uwzględniając rozporządzenie (UE) nr 1337/2011 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie statystyk europejskich dotyczących upraw trwałych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 2,

Artykuł 2

a także mając na uwadze, co następuje:

Strukturę danych do przekazywania danych statystycznych dotyczących plantacji owoców i oliwek przesyłanych do Komisji (Eurostatu) określono w załączniku.

(1) Rozporządzenie (UE) nr 1337/2011 zawiera ramy dla sporządzania porównywalnych statystyk europejskich dotyczących upraw trwałych.

Artykuł 3

Dane należy przedstawić dla wszystkich obowiązkowych pojedynczych zmiennych i agregatów.

(2) Struktura przekazywanych danych statystycznych dotyczących plantacji owoców i oliwek, a także standard wymiany danych powinny być ściśle określone.

Artykuł 4

Dane należy przedstawić w hektarach (ha).

(3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Statystyk Rolniczych,

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 czerwca 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 30.12.2011, s. 7.

ZAŁĄCZNIK

Struktura danych do przekazywania danych statystycznych dotyczących plantacji owoców i oliwek

Informacje, które należy uwzględnić w przesyłanych plikach:

Tabela 1

Wykaz pól

Numer	Pole	Uwagi
1	Region	Kody NUTS 1 zgodnie z definicją zawartą w rozporządzeniu (WE) nr 1059/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie ustalenia wspólnej klasyfikacji Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NUTS), Dz.U. L 154 z 21.6.2003, s. 1.
2	Rok	Rok referencyjny dla danych (np. 2012, 2017, ...)
3	Grupy odmian	Kody ujęto w tabeli 2
4	Zagęszczenie plantacji	Kody ujęto w tabeli 3
5	Wiek plantacji	Kody ujęto w tabeli 4
6	Wartość obserwacji	W hektarach (ha)
7	Status obserwacji	Standardowy wykaz kodów
8	Poufność obserwacji	Standardowy wykaz kodów

Tabela 2

Wykaz kodów dla grupy odmian (grupy pogrubioną czcionką są obowiązkowe)

Poziom 1	Kod i nazwa klasy poziomu 2	Kod i nazwa klasy poziomu 3	Kod i nazwa klasy poziomu 4
APD	Jabłonie przeznaczone do produkcji jabłek deserowych		
	APD_BKP	Boskoop rouge	
	APD_BRB	Braeburn0	
	APD_COO	Cox Orange	
	APD_CRP	Cripps Pink	
	APD_ELR	Elstar	
	APD_FUJ	Fuji	
	APD_GAL	Gala	
	APD_GOD	Golden Delicious	
	APD_GRS	Granny Smith	
	APD_IDR	Idared	
	APD_JON	Jonagold/Jonagored	
	APD_MOD	Morgenduft	
	APD_RED	Red Delicious	
	APD_RBC	Reinette blanche du Canada	
	APD_SHP	Shampion	
	APD_LOB	Lobo	
	APD_PIN	Pinova	
	APD_OTH	Pozostałe jabłka deserowe	
API	Jabłonie produkujące jabłka do przetwarzania przemysłowego		
PED	Grusze przeznaczone do produkcji gruszek deserowych		
	PED_CFR	Conference	

Poziom 1	Kod i nazwa klasy poziomu 2	Kod i nazwa klasy poziomu 3	Kod i nazwa klasy poziomu 4
	PED_WIL	William	
	PED_ABT	Abate	
	PED_ROC	Rocha	
	PED_COE	Coscia-Ercolini	
	PED_GYT	Guyot	
	PED_BLQ	Blanquilla	
	PED_DCN	Decana	
	PED_KAS	Kaiser	
	PED_OTH	Pozostałe gruszki deserowe	
PEI	Grusze produkujące gruszki do przetwarzania przemysłowego		
PCD	Drzewa brzoskwińowe przeznaczone do produkcji brzoskwiń deserowych		
	PCD_PEA	Brzoskwinie inne niż nektaryny i brzoskwinie przeznaczone do przetwarzania	
		PCD_PEAY	Brzoskwinie o żółtym miąższu
			PCD_PEAY_VE Bardzo wczesne brzoskwinie o żółtym miąższu (zbiór do 15 czerwca)
			PCD_PEAY_E Wczesne brzoskwinie o żółtym miąższu (zbiór między 16 czerwca a 15 lipca)
			PCD_PEAY_M Umiarkowanie wczesne brzoskwinie o żółtym miąższu (zbiór między 16 lipca a 15 sierpnia)
			PCD_PEAY_L Późne brzoskwinie o żółtym miąższu (zbiór po 15 sierpnia)
		PCD_PEAW	Brzoskwinie o białym miąższu
			PCD_PEAW_VE Bardzo wczesne brzoskwinie o białym miąższu (zbiór do 15 czerwca)
			PCD_PEAW_E Wczesne brzoskwinie o białym miąższu (zbiór między 16 czerwca a 15 lipca)
			PCD_PEAW_M Umiarkowanie wczesne brzoskwinie o białym miąższu (zbiór między 16 lipca a 15 sierpnia)
			PCD_PEAW_L Późne brzoskwinie o białym miąższu (zbiór po 15 sierpnia)
		PCD_Pead	Brzoskwinie płaskoowocowe

Poziom 1	Kod i nazwa klasy poziomu 2	Kod i nazwa klasy poziomu 3	Kod i nazwa klasy poziomu 4
	PCD_NEC	Nektaryny	
		PCD_NECY	Nektaryny o żółtym miąższu
			PCD_NECY_VE Bardzo wczesne nektaryny o żółtym miąższu (zbiór do 15 czerwca)
			PCD_NECY_E Wczesne nektaryny o żółtym miąższu (zbiór między 16 czerwca a 15 lipca)
			PCD_NECY_M Umiarkowanie wczesne nektaryny o żółtym miąższu (zbiór między 16 lipca a 15 sierpnia)
			PCD_NECY_L Późne nektaryny o żółtym miąższu (zbiór po 15 sierpnia)
		PCD_NECW	Nektaryny o białym miąższu
			PCD_NECW_VE Bardzo wczesne nektaryny o białym miąższu (zbiór do 15 czerwca)
			PCD_NECW_E Wczesne nektaryny o białym miąższu (zbiór między 16 czerwca a 15 lipca)
			PCD_NECW_M Umiarkowanie wczesne nektaryny o białym miąższu (zbiór między 16 lipca a 15 sierpnia)
			PCD_NECW_L Późne nektaryny o białym miąższu (zbiór po 15 sierpnia)
PCI	Drzewa brzoskwińowe produkujące brzoskwinie przeznaczone do przetworzenia przemysłowego (w tym odmiana Pavie)		
APC	Drzewa morelowe		
	APC_VE	Bardzo wczesne morele (zbiór do 31 maja)	
	APC_E	Wczesne morele (zbiór między 1 a 30 czerwca)	
	APC_M	Umiarkowanie wczesne morele (zbiór między 1 a 31 lipca)	
	APC_L	Późne morele (zbiór po 1 sierpnia)	
ORA	Drzewa pomarańczowe		
	ORA_NVL	Odmiana Navel	
		ORA_NVL_E	Wczesne pomarańcze odmiany Navel (zbiór między październikiem a styczniem)
		ORA_NVL_M	Umiarkowanie wczesne pomarańcze odmiany Navel (zbiór między grudniem a marcem)
		ORA_NVL_L	Późne pomarańcze odmiany Navel (zbiór między styczniem a majem)
	ORA_BLC	Odmiana Blancas	

Poziom 1	Kod i nazwa klasy poziomu 2	Kod i nazwa klasy poziomu 3	Kod i nazwa klasy poziomu 4
		ORA_BLC_E	Wczesne pomarańcze odmiany Blancas (zbiór między grudniem a marcem)
		ORA_BLC_L	Późne pomarańcze odmiany Blancas (zbiór między marcem a majem)
	ORA_SGU	Odmiana Sanguine	
	ORA_OTH	Pozostałe pomarańcze	
SCF	Małe owoce cytrusowe		
	SCF_STM	Mandarynki Satsuma	
		SCF_STM_VE	Mandarynki Satsuma ekstrawczesne (zbiór między wrześniem a listopadem)
		SCF_STM_OTH	Pozostałe mandarynki Satsuma (zbiór między październikiem a grudniem)
	SCF_CLM	Klementynki	
		SCF_CLM_E	Wczesne klementynki (zbiór między wrześniem a grudniem)
		SCF_CLM_M	Umiarkowanie wczesne klementynki (zbiór między listopadem a styczniem)
		SCF_CLM_L	Późne klementynki (zbiór między styczniem a marcem)
	SCF_OTH	Pozostałe małe owoce cytrusowe, w tym mieszańce	
LEM	Drzewa cytrynowe		
	LEM_WI	Zimowe odmiany cytryn: zbiór między październikiem a kwietniem	
	LEM_SU	Letnie odmiany cytryn: zbiór między lutym a wrześniem	
OLI	Drzewa oliwne		
GRV	Winorośle na winogrona stołowe		
	GRV_W	Białe winorośle na winogrona stołowe	
		GRV_WSDL	Bezpestkowe białe winorośle na winogrona stołowe
		GRV_WNML	Zwykłe białe winorośle na winogrona stołowe
	GRV_R	Czerwone winorośle na winogrona stołowe	
		GRV_RSDL	Bezpestkowe czerwone winorośle na winogrona stołowe
		GRV_RNML	Zwykłe czerwone winorośle na winogrona stołowe

Poziom 1	Kod i nazwa klasy poziomu 2	Kod i nazwa klasy poziomu 3	Kod i nazwa klasy poziomu 4
AP_PE	Jabłonie i grusze		
PC_APC	Drzewa brzoskwiniowe, nektaryny i drzewa morelowe		
ORA_SCF_LEM	Drzewa pomarańczowe, drzewa cytrusowe o małych owocach i drzewa cytrynowe		

Tabela 3

Zagęszczenie plantacji

Kod	Klasa zagęszczenia	Uwaga
LT140	Mniej niż 140 drzew na hektar	Drzewa oliwne
140-399	Od 140 do 399 drzew na hektar	Drzewa oliwne
LT250	Mniej niż 250 drzew na hektar	Drzewa pomarańczowe, drzewa cytrusowe o małych owocach i drzewa cytrynowe
250-499	Od 250 do 499 drzew na hektar	Drzewa pomarańczowe, drzewa cytrusowe o małych owocach i drzewa cytrynowe
LT400	Mniej niż 400 drzew na hektar	Jabłonie i grusze
400-1599	Od 400 do 1 599 drzew na hektar	Jabłonie i grusze
GE400	400 drzew na hektar lub więcej	Drzewa oliwne
500-749	Od 500 do 749 drzew na hektar	Drzewa pomarańczowe, drzewa cytrusowe o małych owocach i drzewa cytrynowe
LT600	Mniej niż 600 drzew na hektar	Drzewa brzoskwińowe, nektaryny i drzewa morelowe
600-1199	Od 600 do 1 199 drzew na hektar	Drzewa brzoskwińowe, nektaryny i drzewa morelowe
GE750	750 drzew na hektar lub więcej	Drzewa pomarańczowe, drzewa cytrusowe o małych owocach i drzewa cytrynowe
LT1000	Mniej niż 1 000 drzew na hektar	Winorośle na winogrona stołowe
1000-1499	Od 1 000 do 1 499 drzew na hektar	Winorośle na winogrona stołowe
GE1200	1 200 drzew na hektar lub więcej	Drzewa brzoskwińowe, nektaryny i drzewa morelowe
GE1500	1 500 drzew na hektar lub więcej	Winorośle na winogrona stołowe
1600-3199	Od 1 600 do 3 199 drzew na hektar	Jabłonie i grusze
GE3200	3 200 drzew na hektar lub więcej	Jabłonie i grusze

Tabela 4

Wiek plantacji

Kod	Klasa wiekowa	Uwaga
Y_LT3	Poniżej 3 lat	Winorośle na winogrona stołowe
Y3-9	Od 3 do 9 lat	Winorośle na winogrona stołowe
Y_LT5	Poniżej 5 lat	Jabłonie i grusze Drzewa brzoskwińowe, nektaryny i drzewa morelowe Drzewa pomarańczowe, drzewa cytrusowe o małych owocach i drzewa cytrynowe Drzewa oliwne
Y5-11	Od 5 do 11 lat	Drzewa oliwne
Y5-14	Od 5 do 14 lat	Jabłonie i grusze Drzewa brzoskwińowe, nektaryny i drzewa morelowe Drzewa pomarańczowe, drzewa cytrusowe o małych owocach i drzewa cytrynowe
Y10-19	Od 10 do 19 lat	Winorośle na winogrona stołowe
Y12-49	Od 12 do 49 lat	Drzewa oliwne
Y15-24	Od 15 do 24 lat	Jabłonie i grusze Drzewa pomarańczowe, drzewa cytrusowe o małych owocach i drzewa cytrynowe

Kod	Klasa wiekowa	Uwaga
Y_GE15	15 lat lub więcej	Drzewa brzoskwiniowe, nektaryny i drzewa morelowe
Y_GE20	20 lat lub więcej	Winorośle na winogrona stołowe
Y_GE25	25 lat lub więcej	Jabłonie i grusze Drzewa pomarańczowe, drzewa cytrusowe o małych owocach i drzewa cytrynowe
Y_GE50	50 lat lub więcej	Drzewa oliwne

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 593/2013**z dnia 21 czerwca 2013 r.****otwierające kontyngenty taryfowe na wysokiej jakości świeżą, chłodzoną i mrożoną wołowinę i mrożone mięso bawole oraz ustalające zarządzanie nimi****(wersja przekształcona)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1095/96 z dnia 18 czerwca 1996 r. w sprawie wprowadzania koncesji określonych na liście koncesyjnej CXL sporządzonej w wyniku zakończenia negocjacji GATT XXIV.6⁽¹⁾, w szczególności jego art. 1 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 810/2008 z dnia 11 sierpnia 2008 r. otwierające kontyngenty taryfowe na wysokiej jakości świeżą, chłodzoną i mrożoną wołowinę i mrożone mięso bawole oraz ustalające zarządzanie nimi⁽²⁾ zostało kilkakrotnie znacząco zmienione⁽³⁾. Ze względu na konieczność dalszych zmian, dla zachowania przejrzystości, rozporządzenie to należy przekształcić.
- (2) Unia zobowiązała się, w zastosowaniu Porozumienia w sprawie rolnictwa zawartego podczas wielostronnych negocjacji handlowych w ramach Rundy Urugwajskiej⁽⁴⁾, do otwarcia kontyngentów taryfowych na wysokiej jakości wołowinę oraz mrożone mięso bawole. Kontyngenty te należy otworzyć na okres wielu lat i ustalić szczegółowe zasady ich stosowania w okresach 12-miesięcznych rozpoczynających się od dnia 1 lipca.
- (3) Kraje trzecie dokonujące wywozu zobowiązały się do wystawiania świadectw autentyczności gwarantujących pochodzenie produktów. Należy ustalić formę i układ tych świadectw oraz procedury ich stosowania. Świadectwa autentyczności powinny być wystawiane przez organy krajów trzecich, które udzielają niezbędnych gwarancji w celu zapewnienia właściwego stosowania tych ustaleń.
- (4) Kontyngent, o którym mowa, powinien być zarządzany za pomocą pozwoleń na przywóz. W tym celu należy ustalić zasady składania wniosków oraz zakres informacji, które będą podawane we wnioskach i pozwoleniach, jeśli to niezbędne na zasadzie odstępstwa od niektórych przepisów rozporządzenia Komisji (WE) nr 376/2008 z dnia 23 kwietnia 2008 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji dla produktów rolnych⁽⁵⁾ oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 382/2008 z dnia

21 kwietnia 2008 r. w sprawie zasad stosowania pozwoleń na przywóz i na wywóz w sektorze wołowiny i cielęciny⁽⁶⁾.

- (5) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz⁽⁷⁾ określa szczegółowe przepisy dotyczące wniosków o pozwolenie na przywóz, statusu wnioskodawców i wydawania pozwoleń na przywóz. Rozporządzenie to ogranicza okres ważności pozwoleń do ostatniego dnia okresu obowiązywania przywozowych kontyngentów taryfowych. Przepisy rozporządzenia (WE) nr 1301/2006 należy stosować w odniesieniu do pozwoleń na przywóz wydanych w ramach wymienio-nego kontyngentu, bez uszczerbku dla warunków uzupełniających ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu.
- (6) W celu zapewnienia właściwego zarządzania przywozami mięsa, należy tam, gdzie to właściwe, uzależnić wydawanie pozwoleń na przywóz od ich sprawdzenia, w szczególności w odniesieniu do wpisów w świadectwie autentyczności.
- (7) Doświadczenie wykazało, że importerzy nie zawsze informują właściwe organy, które wydały pozwolenia na przywóz, o ilości i pochodzeniu wołowiny przywożonej w ramach przedmiotowego kontyngentu. Informacja ta jest ważna dla oceny sytuacji na rynku. Dlatego należy wprowadzić zabezpieczenie w celu zapewnienia, że importerzy spełniają ten wymóg.
- (8) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 792/2009 z dnia 31 sierpnia 2009 r. ustanawiające szczegółowe zasady, zgodnie z którymi państwa członkowskie przekazują Komisji informacje i dokumenty dotyczące wdrożenia wspólnej organizacji rynków, systemu płatności bezpośrednich, promocji produktów rolnych oraz systemów stosowanych w odniesieniu do regionów najbardziej oddalonych i mniejszych wysp Morza Egejskiego⁽⁸⁾, ustanawia wspólne zasady przekazywania Komisji informacji i dokumentów przez właściwe organy państw członkowskich. Zasady te w szczególności obejmują obowiązek korzystania przez państwa członkowskie z systemów informatycznych udostępnianych przez Komisję oraz zatwierdzanie praw dostępu dla organów lub osób upoważnionych do przesyłania informacji. Ponadto rozporządzeniem tym ustanawia się wspólne zasady dotyczące systemów informatycznych, dzięki którym systemy te zapewniają autentyczność, integralność i trwałą czytelność dokumentów oraz ochronę danych osobowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 146 z 20.6.1996, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 219 z 14.8.2008, s. 3.

⁽³⁾ Zob. załącznik IV.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 336 z 23.12.1994, s. 22.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 114 z 26.4.2008, s. 3.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 115 z 29.4.2008, s. 10.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 228 z 1.9.2009, s. 3.

- (9) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 792/2009 w rozporządzeniach określających szczególne zobowiązania dotyczące przekazywania informacji należy wprowadzić obowiązek stosowania systemów informatycznych zgodnie z wymienionym rozporządzeniem.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Otwiera się następujące kontyngenty taryfowe, co roku od dnia 1 lipca danego roku do dnia 30 czerwca roku następnego, zwany dalej „okresem obowiązywania przywozowych kontyngentów taryfowych”:

- a) 66 750 ton na wysokiej jakości świeże, schłodzone lub zamrożone mięso z bydła objęte kodami CN 0201 i 0202 oraz na produkty objęte kodami CN 0206 10 95 i 0206 29 91. Całkowita ilość w okresach przywozu 2012/2013, 2013/2014 i 2014/2015 wynosi 67 250 ton;
- b) 2 250 ton na zamrożone mięso bawole bez kości, objęte kodem CN 0202 30 90, wyrażone w masie mięsa bez kości, pochodzące z Australii. Kontyngent ten nosi numer porządkowy 09.4001;
- c) 200 ton na „mięso bawole bez kości, świeże, schłodzone lub zamrożone” objęte kodem CN 0201 30 00 i kodem CN 0202 30 90, wyrażone w masie mięsa bez kości, pochodzące z Argentyny. Kontyngent ten nosi numer porządkowy 09.4004.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia „mięso zamrożone” oznacza mięso o wewnętrznej temperaturze – 12 °C lub niższej w momencie wprowadzenia na obszar celny Unii.

3. Cło *ad valorem* stosowane wobec produktów przywozowych w ramach kontyngentów, o których mowa w ust. 1, wynosi 20 %.

Artykuł 2

Kontyngent taryfowy na świeżą, schłodzoną i zamrożoną wołowinę, przewidziany w art. 1 ust. 1 lit. a), rozdziela się następująco:

- a) 29 500 ton mięsa bez kości objętego kodami CN 0201 30 00 i 0206 10 95, odpowiadającego następującej definicji:

„Wybrane kawałki wołowiny uzyskane z wołów, młodych wołów lub jałówek, które od chwili odstawienia od matki są wypasane wyłącznie na pastwiskach. Tusze wołowe są sklasyfikowane jako tusze klasy »J», »J«, »U« lub »U2«, tusze młodych wołów i jałówek są sklasyfikowane jako tusze klasy »AA«, »A« lub »B« zgodnie z urzędową klasyfikacją bydła ustanowioną przez Secretaría de Agricultura, Ganadería, Pesca y Alimentos – SAGPyA (argentyński Sekretariat ds. Rolnictwa, Zwierząt, Rybołówstwa i Żywności)”.

Jednakże całkowita ilość w okresach przywozu 2012/2013, 2013/2014 oraz 2014/2015 wynosi 30 000 ton.

Kawałki są oznakowane zgodnie z art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾.

Oznaczenie „wołowina wysokiej jakości” może zostać dodane do informacji na etykiecie.

Kontyngent ten nosi numer porządkowy 09.4450.

- b) 7 150 ton produktów wagi mięsnej objętych kodami CN 0201 20 90, 0201 30 00, 0202 20 90, 0202 30, 0206 10 95 i 0206 29 91, odpowiadających następującej definicji:

„Wybrane kawałki uzyskane z tusz wołowych lub tusz z jałówek, które zostały sklasyfikowane w jednej z następujących urzędowych kategorii: »Y«, »YS«, »YG«, »YGS«, »YP« i »YPS«, określonych przez AUS-MEAT Australia. Barwa wołowiny musi być zgodna z normami referencyjnymi 1B do 4 AUS-MEAT odnoszącymi się do barwy mięsa, a barwa tłuszczu musi być zgodna z normami referencyjnymi 0 do 4 AUS-MEAT odnoszącymi się do barwy tłuszczu, natomiast grubość warstwy tłuszczu (mierzonej na poziomie pozycji 8) musi być zgodna z klasami odtuszczenia 2 do 5 AUS-MEAT”.

Kawałki są oznakowane zgodnie z art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000.

Oznaczenie „wołowina wysokiej jakości” może zostać dodane do informacji na etykiecie.

Kontyngent ten nosi numer porządkowy 09.4451.

- c) 6 300 ton mięsa bez kości objętego kodami CN 0201 30 00 i 0206 10 95, odpowiadającego następującej definicji:

„Wybrane kawałki wołowiny uzyskane z wołów opasowych (»novillo«) lub jałówek (»vaquillona«) zgodnie z definicją według urzędowej klasyfikacji tusz wołowiny ustanowionej przez Instituto Nacional de Carnes – INAC (urugwajski Krajowy Instytut ds. Mięsa). Zwierzęta kwalifikujące się do produkcji wysokiej jakości wołowiny są od chwili odstawienia od matki wypasane wyłącznie na pastwiskach. Tusze są sklasyfikowane jako tusze klasy »I«, »N« lub »A«, o warstwie tłuszczu posiadającej oznaczenie »1«, »2« lub »3« zgodnie z wymienioną wyżej klasyfikacją”.

Kawałki są oznakowane zgodnie z art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000.

Oznaczenie „wołowina wysokiej jakości” może zostać dodane do informacji na etykiecie.

Kontyngent ten nosi numer porządkowy 09.4452.

- d) 10 000 ton wołowiny bez kości objętej kodami CN 0201 30 00, 0202 30 90, 0206 10 95 i 0206 29 91, odpowiadającej następującej definicji:

„Wybrane kawałki uzyskane z wołów opasowych lub jałówek, które od chwili odstawienia od matki były karmione wyłącznie trawą pastwiskową. Tusze są sklasyfikowane jako tusze klasy »B«, o warstwie tłuszczu posiadającej oznaczenie »2« lub »3« zgodnie z urzędową klasyfikacją bydła ustanowioną przez Ministério da Agricultura, Pecuária e Abastecimento (brazylijskie Ministerstwo ds. Rolnictwa, Zwierząt i Zasobów Żywności)”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 204 z 11.8.2000, s. 1.

Kawałki są oznakowane zgodnie z art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000.

Oznaczenie „wołowina wysokiej jakości” może zostać dodane do informacji na etykiecie.

Kontyngent ten nosi numer porządkowy 09.4453.

- e) 1 300 ton produktów wagi mięsnej objętych kodami CN 0201 20 90, 0201 30 00, 0202 20 90, 0202 30, 0206 10 95 i 0206 29 91, odpowiadających następującej definicji:

„Wybrane kawałki wołowiny uzyskane z wypasanych wyłącznie na pastwiskach młodych wołów lub jałówek, których tusze po wypatroszeniu mają masę nie większą niż 370 kilogramów. Tusze są sklasyfikowane jako tusze klasy »A«, »L«, »P«, »T« lub »F«, zostały poddane wykrawaniu, tak aby grubość tłuszczu odpowiadała klasie »P« lub niższej, oraz są zaklasyfikowane do klasy umięśnienia 1 lub 2 zgodnie z systemem klasyfikacji tusz New Zealand Meat Board”.

Kontyngent ten nosi numer porządkowy 09.4454.

- f) 11 500 ton produktów wagi mięsnej objętych kodami CN 0201, 0202, 0206 10 95 i 0206 29 91, odpowiadającego następującej definicji:

„Tusze lub jakiegokolwiek kawałki uzyskane z bydła w wieku nie więcej niż 30 miesięcy, które było karmione przez 100 lub więcej dni porcjami paszy odżywczo zrównoważonej, wysoko energetycznej, zawierającej nie mniej niż 70 % ziarna, o wadze co najmniej 20 funtów na dzień. Wołowinę sklasyfikowaną jako »choice« lub »prime« wg standardów USDA (Departament Rolnictwa Stanów Zjednoczonych), uznaje się za odpowiadającą powyższej definicji. Mięso sklasyfikowane jako »Canada A«, »Canada AA«, »Canada AAA«, »Canada Choice« i »Canada Prime«, »A1«, »A2«, »A3« i »A4«, według norm Canadian Food Inspection Agency — Government of Canada (Ministerstwa Rolnictwa Kanady), odpowiada niniejszej definicji”.

Kontyngent ten nosi numer porządkowy 09.4002.

- g) 1 000 ton mięsa bez kości objętego kodami CN 0201 30 00 i 0202 30 90, odpowiadającego następującej definicji:

„Filet (lomito), polędwica lub kulka antrykotu (lomo), część tylnobiodrowa (rabadilla), zrazowa wewnętrzna (carnaza negra) uzyskane z wybranych zwierząt ras mieszanych z mniejszym niż 50 % udziałem ras typu zebu i wyłącznie wypasanych na pastwiskach lub karmionych sianem. Zwierzętami rzeźnymi są młode woły lub jałówki objęte kategorią »V« systemu klasyfikacji tusz VACUNO, tworzące tusze nieprzekraczające 260 kg”.

Kawałki są oznakowane zgodnie z art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000.

Oznaczenie „wołowina wysokiej jakości” może zostać dodane do informacji na etykiecie.

Kontyngent ten nosi numer porządkowy 09.4455.

Artykuł 3

1. Przywóz ilości określonych w art. 2 lit. f) odbywa się z zastrzeżeniem przedłożenia przy dopuszczaniu do swobodnego obrotu:

- pozwolenia na przywóz wydanego zgodnie z art. 4 i 5 oraz
- świadczenia autentyczności wystawionego zgodnie z art. 6.

2. W odniesieniu do ilości ustalonych w art. 2 lit. f) okres obowiązywania przywózowych kontyngentów taryfowych zostaje podzielony na 12 jednomiesięcznych podokresów. Ilości dostępne dla każdego podokresu odpowiadają jednej dwunastej całkowitej ilości.

Artykuł 4

Pozwolenia na przywóz, o którym mowa w art. 3, udziela się pod następującymi warunkami:

- w polu 8 wniosku o pozwolenie i pozwolenia podaje się kraj pochodzenia oraz krzyżykiem zaznacza rubrykę „tak”. Pozwolenia podlegają obowiązkowi przywozu ze wskazanego kraju;
- wnioski o wydanie pozwolenia oraz pozwolenia zawierają w polu 20 jeden z wpisów wymienionych w załączniku I.

Artykuł 5

1. Wnioski o pozwolenie, o których mowa w art. 4, składa się jedynie w czasie pierwszych pięciu dni każdego miesiąca każdego okresu obowiązywania przywózowych kontyngentów taryfowych.

Bez uszczerbku dla art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 382/2008 wnioski złożone w odniesieniu do jednego numeru porządkowego kontyngentu mogą dotyczyć jednego lub wielu produktów objętych kodami CN lub ich grupami wymienionymi w załączniku I do wymienionego rozporządzenia. W przypadku gdy wnioski dotyczą wielu kodów CN, określa się odpowiednie ilości objęte wnioskiem w odniesieniu do każdego kodu CN lub ich grupy. We wszystkich przypadkach wszystkie kody CN i ich opisy wpisuje się odpowiednio w polach 16 i 15 wniosków o pozwolenia i pozwoleń.

2. Najpóźniej 10. dnia miesiąca, w którym złożono wniosek, państwa członkowskie powiadamiają Komisję o całkowitej ilości objętej wnioskami w podziale według krajów pochodzenia.

3. Pozwolenia na przywóz wydaje od 17. dnia miesiąca, ale nie później niż do 21. dnia miesiąca, w którym złożono wniosek. Każde wydane pozwolenie określa ilości odpowiednie dla każdego kodu CN lub ich grupy.

Artykuł 6

1. Świadczenia autentyczności sporządzane są w jednym oryginalnym egzemplarzu i co najmniej jednej kopii zgodnie ze wzorem w załączniku II.

Formularze mają wymiary około 210 × 297 mm, a gramatura papieru nie może wynosić mniej niż 40 g/m².

2. Formularze drukuje się i wypełniania w jednym z języków urzędowych Unii; mogą one być również wydrukowane i wypełnione w języku urzędowym lub jednym z języków urzędowych kraju wywozu.

Właściwą definicję z art. 2 stosowaną do mięsa pochodzącego z kraju wywozu podaje się na odwrotnej stronie formularza.

3. Świadczenia autentyczności mają indywidualne numery seryjne nadawane przez wystawiające je organy, o których mowa w art. 7. Kopie mają te same numery seryjne, co oryginały.

4. Oryginały i kopie świadectw mogą być wypisane na maszynie lub odręcznie. W tym ostatnim przypadku wypełnia się je czarnym atramentem i wielkimi literami.

5. Świadczenia autentyczności są ważne tylko wtedy, jeśli zostały prawidłowo wypełnione i zatwierdzone zgodnie z instrukcjami podanymi w załącznikach II i III przez organ wystawiający świadectwo, wymieniony w załączniku III.

6. Świadczenia autentyczności uważa się za należyte zatwierdzone, jeśli oznaczono w nich datę i miejsce wystawienia i jeśli są one opatrzone pieczęcią organu wystawiającego świadectwo oraz podpisem osoby lub osób upoważnionych do ich podpisywania.

Pieczęć może być zastąpiona pieczęcią wydrukowaną na oryginalnym świadectwie autentyczności i jego kopiach.

Artykuł 7

1. Organy wystawiające świadectwo wymienione w załączniku III:

- a) są uznawane za właściwe władze przez kraj wywozu;
- b) zobowiązane są do sprawdzania wpisów na świadectwie autentyczności;
- c) zobowiązane są przekazywać Komisji w każdą stronę wszelkie informacje umożliwiające sprawdzanie wpisów na świadectwach autentyczności.

2. Komisja może wprowadzać zmiany do wykazu zamieszczonego w załączniku II, jeśli organ wystawiający świadectwo nie jest już uznawany za właściwy, nie wykonuje on ciężących na nim obowiązków lub jeśli zostanie wyznaczony nowy organ właściwy do wystawiania świadectw.

Artykuł 8

1. Przywóz ilości określonych w art. 1 ust. 1 lit. b) i c) oraz w art. 2 lit. a)–e) i lit. g) podlega obowiązkowi przedstawienia – w chwili dopuszczenia do swobodnego obrotu – pozwoleń na przywóz wydanych zgodnie z art. 4 lit. a) i b) oraz ust. 2 niniejszego artykułu.

2. Oryginał świadectwa autentyczności sporządzonego zgodnie z art. 6 i 7 oraz jego kopię przedstawia się właściwemu organowi wraz z wnioskiem o wydanie pierwszego pozwolenia na przywóz odnoszącego się do tego świadectwa autentyczności.

Świadczenia autentyczności mogą być wykorzystywane do wydawania więcej niż jednego pozwolenia na przywóz w odniesieniu do ilości nieprzekraczających tych, które są wskazane w świadectwie. Jeśli na podstawie jednego świadectwa wydaje się więcej niż jedno pozwolenie, właściwy organ zatwierdza

świadectwo autentyczności w celu wykazania przydzielonych ilości.

Właściwe organy wydają pozwolenia na przywóz tylko po upewnieniu się, że wszystkie informacje na świadectwie autentyczności są zgodne z informacjami w tym przedmiocie otrzymywanymi każdego tygodnia od Komisji. Pozwolenia wydaje się niezwłocznie po sprawdzeniu tych informacji.

3. Niezależnie od ust. 2 akapit pierwszy i trzeci oraz zgodnie z warunkami ustępów 4, 5 i 6, właściwe organy mogą wydać pozwolenia na przywóz, gdy:

- a) został przedstawiony oryginał świadectwa autentyczności, ale nie otrzymano jeszcze odpowiednich informacji z Komisji; lub
- b) oryginał świadectwa autentyczności nie został przedstawiony; lub
- c) oryginał świadectwa autentyczności został przedstawiony i otrzymano odpowiednie informacje z Komisji, lecz niektóre dane nie są zgodne.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 3, niezależnie od art. 5 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 382/2008, zabezpieczenie, jakie ma być złożone w odniesieniu do pozwoleń na przywóz, równa się, dla odpowiednich produktów, kwocie odpowiadającej pełnej wartości cła według Wspólnej taryfy celnej, mającej zastosowanie w dniu złożenia wniosku o pozwolenie na przywóz.

Po otrzymaniu oryginału świadectwa autentyczności i informacji z Komisji dotyczących danego świadectwa i po sprawdzeniu zgodności danych państwa członkowskie zwalniają to zabezpieczenie, pod warunkiem że zabezpieczenie, o którym mowa w art. 5 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 382/2008, zostało wniesione w odniesieniu do tego samego pozwolenia na przywóz.

5. Przedstawienie właściwemu organowi oryginału zgodnego świadectwa autentyczności przed upływem okresu ważności danego pozwolenia na przywóz stanowi zobowiązanie pierwotne w rozumieniu art. 19 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 282/2012⁽¹⁾ w odniesieniu do zabezpieczenia, o którym mowa w ust. 4 akapit pierwszy.

6. Niezwolnione kwoty zabezpieczenia, o którym mowa w ust. 4 akapit pierwszy, ulegają przepadkowi i zatrzymywane są w charakterze opłat celnych.

Artykuł 9

Świadczenia autentyczności i pozwolenia na przywóz są ważne przez trzy miesiące od daty ich wystawienia lub wydania. Jednakże ważność świadectw autentyczności wygasa najpóźniej w dniu 30 czerwca następującym po dacie ich wystawienia.

Artykuł 10

W odniesieniu do ilości, o których mowa w art. 2 lit. f) niniejszego rozporządzenia, stosuje się przepisy rozporządzenia (WE) nr 1301/2006, rozporządzenia (WE) nr 376/2008 oraz rozporządzenia (WE) nr 382/2008, o ile w niniejszym rozporządzeniu nie przewidziano inaczej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 92 z 30.3.2012, s. 4.

W odniesieniu do ilości, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b) i c) oraz w art. 2 lit. a)–e) oraz lit. g) niniejszego rozporządzenia, stosuje się przepisy rozporządzenia (WE) nr 376/2008, rozporządzenia (WE) nr 382/2008 oraz rozdziału III rozporządzenia (WE) nr 1301/2006, o ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej.

Artykuł 11

1. W drodze odstępstwa od art. 11 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1301/2006, państwa członkowskie powiadamiają Komisję:

- a) najpóźniej dziesiątego dnia każdego miesiąca, w odniesieniu do przywozowych kontyngentów taryfowych o numerach porządkowych 09.4450, 09.4451, 09.4452, 09.4453, 09.4454, 09.4002 i 09.4455, o ilościach produktów, łącznie z powiadomieniami o braku wniosków, dla których wydano pozwolenia na przywóz w miesiącu poprzednim;
- b) nie później niż dnia 31 sierpnia po zakończeniu każdego okresu obowiązywania przywozowego kontyngentu taryfowego, w odniesieniu do przywozowego kontyngentu taryfowego o numerze porządkowym 09.4001 i 09.4004, o ilościach produktów, łącznie z powiadomieniami o braku wniosków, dla których wydano pozwolenia na przywóz w poprzednim okresie obowiązywania przywozowego kontyngentu taryfowego;
- c) o ilościach produktów, łącznie z powiadomieniami o braku zwróconych pozwoleń, objętych niewykorzystanymi lub wykorzystanymi częściowo pozwoleńiami na przywóz i odpowiadających różnicy między ilościami wpisanymi na odwrocie pozwoleń na przywóz a ilościami, na które wydano te pozwolenia:
 - (i) łącznie z powiadomieniami, o których mowa w art. 5 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do wniosków złożonych dla ostatniego podokresu obowiązywania przywozowego kontyngentu taryfowego;

- (ii) nie później niż dnia 31 października po zakończeniu każdego okresu obowiązywania przywozowego kontyngentu taryfowego.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji szczegółowe informacje na temat ilości produktów wprowadzonych do swobodnego obrotu zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1301/2006.

3. W powiadomieniach, o których mowa w ust. 1 i 2, ilości wyraża się w kilogramach masy produktu z podziałem na poszczególne kraje pochodzenia oraz kategorie produktów określone w załączniku V do rozporządzenia (WE) nr 382/2008.

Powiadomienia dotyczące ilości, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b) oraz c) i w art. 2 lit. a)–e) oraz lit. g) niniejszego rozporządzenia, sporządza się zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 792/2009.

Artykuł 12

Rozporządzenie (WE) nr 810/2008 traci moc.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia zgodnie z tabelą korelacji w załączniku V.

Artykuł 13

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 czerwca 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Wpisy, o których mowa w art. 4 lit. b)

- w języku bułgarskim: Говеждо/телешко месо с високо качество (Регламент за изпълнение (ЕС) № 593/2013)
 - w języku hiszpańskim: Carne de vacuno de alta calidad [Reglamento de Ejecución (UE) n° 593/2013]
 - w języku czeskim: Vysoce jakostní hovězí/telecí maso (Prováděcí nařízení (EU) č. 593/2013)
 - w języku duńskim: Oksekød af høj kvalitet (Gennemførelsesforordning (EU) nr. 593/2013)
 - w języku niemieckim: Qualitätsrindfleisch (Durchführungsverordnung (EU) Nr. 593/2013)
 - w języku estońskim: Kõrge kvaliteediline veiselih/vasikalih (Rakendusmäärus (EL) nr 593/2013)
 - w języku greckim: Βόειο κρέας εκλεκτής ποιότητας [Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 593/2013]
 - w języku angielskim: High-quality beef/veal (Implementing Regulation (EU) No 593/2013)
 - w języku francuskim: Viande bovine de haute qualité [Règlement d'exécution (CUE) n° 593/2013]
 - w języku włoskim: Carni bovine di alta qualità [Regolamento di esecuzione (UE) n. 593/2013]
 - w języku łotewskim: Augstas kvalitātes liellopu/teļa gaļa (Īstenošanas regula (ES) Nr. 593/2013)
 - w języku litewskim: Aukštos kokybės jautiena ir (arba) veršiena (Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 593/2013)
 - w języku węgierskim: Kiváló minőségű marha-/borjúhús (593/2013/EU végrehajtási rendelet)
 - w języku maltańskim: Kwalita gholja ta' ċanga/vitella (Regolament ta' Implimentazzjoni (UE) Nru 593/2013)
 - w języku niderlandzkim: Rundvlees van hoge kwaliteit (Uitvoeringsverordening (EU) nr. 593/2013)
 - w języku polskim: Wołowina/cielęcina wysokiej jakości (Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 593/2013)
 - w języku portugalskim: Carne de bovino de alta qualidade [Regulamento de Execução (UE) n.º 593/2013]
 - w języku rumuńskim: Carne de vită/vițel de calitate superioară [Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 593/2013]
 - w języku słowackim: Vysoko kvalitné hovädzie/teľacie mäso (Vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 593/2013)
 - w języku słoweńskim: Visokokakovostno goveje/telečje meso (Izvedbena uredba (EU) št. 593/2013)
 - w języku fińskim: Korkealaatuista naudanlihaa (Täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 593/2013)
 - w języku szwedzkim: Nötkött av hög kvalitet (Genomförandeförordning (EU) nr 593/2013)
-

ZAŁĄCZNIK II

1. Eksporter (nazwa i adres):	2. Świadczenie nr:	ORYGINAŁ	
	3. Organ wystawiający:		
4. Odbiorca (nazwa i adres):			
	5. ŚWIADCTWO AUTENTYCZNOŚCI WOŁOWINY I CIEŁĘCINY trozporządzenie wykonawcze (UE) nr 593/2013		
6. Środki transportu:			
7. Oznaczenia, numery, ilość i rodzaj opakowania; opis towarów:	8. Waga brutto (kg)	9. Waga netto (kg)	
10. Waga netto (słownie):			
<p>11. POŚWIADCZENIE ORGANU WYSTAWIAJĄCEGO</p> <p>Niniejszym poświadczam się, że wołowina opisana w tym świadectwie odpowiada specyfikacji podanej na odwrocie.</p> <p>(a) dla wołowiny wysokiej jakości (¹)</p> <p>(b) tła mięsa bawolego (¹)</p> <p>Miejsce:</p> <p>Data:</p> <p style="text-align: center;">..... Podpis i pieczęć (lub pieczęć nadrukowana)</p> <p>Wypełnić na maszynie albo odręcznie drukowanymi literami.</p>			
⁽¹⁾ Niepotrzebne skreślić.			

Definicja**Wołowina wysokiej jakości pochodząca z ...**

(właściwa definicja)

**lub mięso bawole pochodzące z Australii
albo mięso bawole pochodzące z Argentyny**

—

ZAŁĄCZNIK III

**WYKAZ ORGANÓW W KRAJACH WYWOZU UPOWAŻNIONYCH DO WYSTAWIANIA ŚWIADECTW
AUTENTYCZNOŚCI**

- MINISTERIO DE ECONOMÍA Y FINANZAS PÚBLICAS
na mięso pochodzące z Argentyny:
 - a) odpowiadające definicji podanej w art. 1 ust. 1 lit. c);
 - b) odpowiadające definicji podanej w art. 2 lit. a).
 - DEPARTMENT OF AGRICULTURE, FISHERIES AND FORESTRY — AUSTRALIA
na mięso pochodzące z Australii:
 - a) odpowiadające definicji podanej w art. 1 ust. 1 lit. b);
 - b) odpowiadające definicji podanej w art. 2 lit. b).
 - INSTITUTO NACIONAL DE CARNES (INAC)
na mięso pochodzące z Urugwaju i odpowiadające definicji podanej w art. 2 lit. c).
 - DEPARTAMENTO NACIONAL DE INSPEÇÃO DE PRODUTOS DE ORIGEM ANIMAL (DIOPA)
na mięso pochodzące z Brazylii i odpowiadające definicji podanej w art. 2 lit. d).
 - NEW ZEALAND MEAT BOARD
na mięso pochodzące z Nowej Zelandii i odpowiadające definicji podanej w art. 2 lit. e).
 - FOOD SAFETY AND INSPECTION SERVICE (FSIS) OF THE UNITED STATES DEPARTMENT OF AGRICULTURE (USDA)
na mięso pochodzące ze Stanów Zjednoczonych Ameryki i odpowiadające definicji podanej w art. 2 lit. f).
 - CANADIAN FOOD INSPECTION AGENCY – GOVERNMENT OF CANADA/AGENCE CANADIENNE D'INSPECTION DES ALIMENTS — GOUVERNEMENT DU CANADA
na mięso pochodzące z Kanady i odpowiadające definicji podanej w art. 2 lit. f).
 - SERVICIO NACIONAL DE CALIDAD Y SALUD ANIMAL, DIRECCIÓN GENERAL DE CALIDAD E INOCUIDAD DE PRODUCTOS DE ORIGEN ANIMAL
na mięso pochodzące z Paragwaju i odpowiadające definicji podanej w art. 2 lit. g).
-

ZAŁĄCZNIK IV

Uchylone rozporządzenie i wykaz jego kolejnych zmian

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 810/2008
(Dz.U. L 219 z 14.8.2008, s. 3)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1136/2008
(Dz.U. L 307 z 18.11.2008, s. 3)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 539/2009
(Dz.U. L 160 z 23.6.2009, s. 3)

Wyłącznie artykuł 2

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 868/2009
(Dz.U. L 248 z 22.9.2009, s. 21)

Wyłącznie artykuł 2

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 883/2009
(Dz.U. L 254 z 26.9.2009, s. 9)

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 653/2011
(Dz.U. L 179 z 7.7.2011, s. 1)

Wyłącznie artykuł 3

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1257/2011
(Dz.U. L 320 z 3.12.2011, s. 12)

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1212/2012
(Dz.U. L 348 z 18.12.2012, s. 7)

Wyłącznie artykuł 5

ZAŁĄCZNIK V

Tabela korelacji

Rozporządzenie (WE) nr 810/2008	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1 ust. 1 akapit pierwszy	Artykuł 1 ust. 1
Artykuł 1 ust. 1 akapit drugi	—
Artykuł 1 ust. 2 i 3	Artykuł 1 ust. 2 i 3
Artykuły 2–13	Artykuły 2–13
Załącznik I	Załącznik II
Załącznik II	Załącznik III
Załącznik III	Załącznik I
Załącznik VII	—
Załącznik VIII	—
—	Załącznik IV
—	Załącznik V

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 594/2013**z dnia 21 czerwca 2013 r.****zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 w odniesieniu do norm handlowych w sektorze owoców i warzyw oraz w sprawie sprostowania wymienionego rozporządzenia wykonawczego**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 121 akapit pierwszy lit. a) i art. 127 w związku z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 oraz rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾ określiło normy handlowe w odniesieniu do owoców i warzyw.
- (2) Z uwagi na ich szczególne właściwości organoleptyczne lub z innych powodów rozmiary lub inne właściwości niektórych owoców i warzyw mogą nie być zgodne z obowiązującymi normami handlowymi. Niemniej tradycyjna uprawa i lokalna konsumpcja tych produktów może być dobrze ugruntowana. W celu zagwarantowania, że nie ogranicza się sprzedaży na rynkach lokalnych produktów uważanych przez społeczność lokalną zaдатne do spożycia, ale które nie spełniają unijnych norm handlowych, produkty te mogą być zwolnione z przestrzegania norm handlowych Unii na podstawie decyzji Komisji przyjętej na wniosek zainteresowanego państwa członkowskiego. Należy wyjaśnić, że produkty takie mogą być sprzedawane w handlu detalicznym tym państwie członkowskim, a w wyjątkowych przypadkach nawet poza danym regionem.
- (3) Państwa trzecie, w których zatwierdzono kontrole zgodności zgodnie z art. 15 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są uprawnione do wprowadzania certyfikatów zgodności w odniesieniu do zgodności z szczegółowymi normami handlowymi. W celu ułatwienia handlu i zmniejszenia obciążeń administracyjnych, te państwa trzecie należy uprawnnić do wydawania certyfikatów zgodności w odniesieniu do wszystkich owoców i warzyw.
- (4) Podczas kryzysu związanego z zakażeniami bakterią *E. coli* w 2011 r. okazało się, że identyfikacja producentów poszczególnych partii owoców i warzyw nie zawsze jest możliwa. Na potrzeby identyfikowalności wymogi ogólnej normy handlowej należy zmienić w taki sposób, by umożliwić lepszą identyfikację producentów.
- (5) W 2011 r. grupa robocza ds. norm jakości produktów rolnych Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych (EKG/ONZ) dokonała przeglądu norm EKG/ONZ odnośnie do jabłek i gruszek. Aby zapobiec niepotrzebnym przeszkodom w handlu, szczegółowe normy dla jabłek i gruszek, określone w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 543/2011 należy dostosować do nowych norm EKG/ONZ. Jednocześnie należy zarządzić pewnym niespójnościom i niedoskonałościom norm handlowych w odniesieniu do brzoskwiń i nektaryn oraz owoców cytrusowych.
- (6) Niektóre mandarynki inne niż satsuma i klementynki, które są obecnie uprawiane, w szczególności odmiany Mandora i Minneola, nadają się do spożycia przy stosunku między zawartością cukru a kwasu niższym niż ustanowiony w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 543/2011, dostosowującym normy handlowe Unii do norm EKG/ONZ. Aby dać producentom czas na dostosowanie się do normy EKG/ONZ poprzez ponowne sadzenie podkładek, należy czasowo dopuścić niższy stosunek między zawartością cukru i kwasu.
- (7) Izrael jest państwem trzecim, którego kontrole zgodności zatwierdzono na podstawie art. 15 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011. Izrael może zatem wydawać świadectwa zgodności. W celu zapewnienia przejrzystości rynku i na mocy międzynarodowego prawa publicznego, należy wyjaśnić, że zakres terytorialny tych świadectw ograniczony jest do terytoriów Państwa Izrael z wyłączeniem terytoriów znajdujących się pod administracją izraelską od czerwca 1967 r., a mianowicie Wzgórz Golan, Strefy Gazy, wschodniej Jerozolimy i pozostałej części Zachodniego Brzegu Jordanu.
- (8) W celu zagwarantowania prawidłowego stosowania rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011 należy skorygować pewne oczywiste błędy związane z odniesieniami i datami.
- (9) W związku z tym należy odpowiednio zmienić i sprostować rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011.
- (10) Aby umożliwić państwom członkowskim, handlowcom i pakującym przygotowanie do wprowadzenia nowych przepisów w odniesieniu do norm handlowych, niniejsze rozporządzenie powinno stosować się od dnia 1 października 2013 r. W związku z tym, że korekty oczywistych błędów powinny mieć moc wsteczną, zgodnie z uzasadnionymi oczekiwaniami zainteresowanych podmiotów, sprostowania do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011 powinny być stosowane od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia wykonawczego.
- (11) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 543/2011

W rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 543/2011 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 4 ust. 1 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) produktów uznanych w decyzji Komisji przyjętej na wniosek państwa członkowskiego, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 za produkty z danego regionu, które są sprzedawane w handlu detalicznym na terenie regionu lub, w wyjątkowych i należycie uzasadnionych przypadkach, danego państwa członkowskiego, do celów spożycia z utrwaloną lokalnie tradycją;”;

2) art. 15 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na wniosek państwa trzeciego Komisja może zatwierdzić – zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 – kontrole zgodności z normami handlowymi przeprowadzane przez dane państwo trzecie przed przywozem do Unii.”;

3) w załączniku I wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia;

4) załącznik IV zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 543/2011

W rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 543/2011 wprowadza się następujące sprostowania:

1) w art. 12 ust. 5 daty: „30 czerwca 2009 r.” oraz „1 lipca 2009 r.” zastępuje się odpowiednio datami: „21 czerwca 2011 r.” i „22 czerwca 2011 r.”;

2) w art. 26 ust. 4 wyrażenie: „ust. 3” zastępuje się wyrażeniem: „ust. 2”;

3) w art. 126 ust. 2 akapit drugi wyrażenie: „art. 96 ust. 1” zastępuje się wyrażeniem: „art. 96 ust. 2”.

Artykuł 3

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 października 2013 r. Jednakże art. 2 stosuje się od dnia 22 czerwca 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 czerwca 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

W załączniku I do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011 wprowadza się następujące zmiany:

1) w części A (Ogólna norma handlowa) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Oznaczenie**A. Identyfikacja**

Nazwa i adres pakującego lub wysyłającego.

Zapis ten można zastąpić:

- dla wszystkich opakowań z wyjątkiem opakowań jednostkowych, oficjalnie wydanym lub zatwierdzonym oznaczeniem kodowym pakującego lub wysyłającego, umieszczonym w bliskim sąsiedztwie określenia „pakujący lub wysyłający” (lub odpowiednich skrótów);
- wyłącznie dla opakowań jednostkowych, nazwą i adresem sprzedającego z siedzibą w Unii, umieszczonym w bliskim sąsiedztwie określenia „zapakowane dla:” lub zapisem równoznacznym. W takim przypadku etykieta zawiera również oznaczenie kodowe pakującego lub wysyłającego. Sprzedawca udostępnia wszystkie informacje dotyczące znaczenia tego kodu uznane przez służby kontrolne za niezbędne.

B. Pochodzenie

Pełna nazwa państwa pochodzenia (*). W przypadku produktów pochodzących z państwa członkowskiego informacja ta podawana jest w języku państwa pochodzenia lub w dowolnym innym języku zrozumiałym dla konsumentów państwa przeznaczenia. W przypadku pozostałych produktów informacja ta podawana jest w dowolnym języku zrozumiałym dla konsumentów państwa przeznaczenia.

(*) Należy podać pełną nazwę lub nazwę potoczną.”;

2) w części B (Szczegółowe normy handlowe) wprowadza się następujące zmiany:

a) w części 1 (Norma handlowa dla jabłek) wprowadza się następujące zmiany:

(i) w sekcji VI pkt B otrzymuje brzmienie:

„B. Rodzaj produktu

- „Jabłka”, jeśli zawartość nie jest widoczna z zewnątrz.
- Nazwa odmiany. W przypadku mieszanek wyraźnie różniących się odmian jabłek – nazwy poszczególnych odmian.
- Nazwę odmiany można zastąpić synonimem. Nazwę mutacji lub nazwę handlową (*) można podać wyłącznie jako uzupełnienie nazwy odmiany lub synonimu.

(*) Nazwa handlowa może stanowić znak towarowy, w odniesieniu do którego wystąpiono z wnioskiem o ochronę lub też została ona już przyznana lub jakkolwiek inną nazwą handlową.”;

(ii) dodatek zastępuje się tekstem w dodatku do niniejszego załącznika;

b) w części 2 (Norma handlowa dla owoców cytrusowych) wprowadza się następujące zmiany:

(i) w sekcji II (Przepisy dotyczące jakości) pkt B (Wymagania dotyczące dojrzałości) wprowadza się następujące zmiany:

- w akapicie drugim skreśla się tiret drugie dotyczące „minimalnej łącznej zawartości rozpuszczalnych substancji stałych”;
- w tabeli skreśla się kolumnę trzecią opisaną „Minimalna zawartość cukru (w °Briksa)”;
- w tabeli, w wierszu „inne odmiany mandarynek i ich mieszańce”, w czwartej kolumnie, opisanej „minimalny stosunek ilości cukrów do kwasów”, dodaje się następujący przypis:

„W przypadku odmian Mandora i Minneola do końca roku gospodarczego rozpoczynającego się w dniu 1 stycznia 2023 r. minimalny stosunek ilości cukrów do kwasów wynosi 6,0:1”;

(ii) w sekcji VI (Przepisy dotyczące znakowania) pkt D (Specyfikacje handlowe) tiret drugie subtiret drugie otrzymuje brzmienie:

„— kod(y) wielkości, wraz z, nieobowiązkowo, wielkością minimalną i maksymalną lub liczbą sztuk;”;

- c) w części 5 (Norma handlowa dla brzoskwiń i nektaryn) wprowadza się następujące zmiany:
- (i) w sekcji II (Przepisy dotyczące jakości) pkt C (Klasyfikacja) w punkcie (ii) klasa I wyrazy: „następujące nieznaczne wady skórki”, i w punkcie (iii) klasa II wyrazy: „następujące wady skórki” zastępuje się odpowiednio wyrażeniami: „następujące nieznaczne wady” i „następujące wady”;
 - (ii) w sekcji III (Przepisy dotyczące wielkości) skreśla się wyrazy: „(jeżeli produkt jest sortowany według wielkości)”;
- d) w części 6 (Norma handlowa dla gruszek) wprowadza się następujące zmiany:
- (i) w sekcji VI (Przepisy dotyczące znakowania) pkt B (Rodzaj produktu) otrzymuje brzmienie:
 - „B. Rodzaj produktu**
 - „Gruszki”, jeśli zawartość opakowania nie jest widoczna z zewnątrz.
 - Nazwa odmiany. W przypadku mieszanek wyraźnie różniących się odmian gruszek – nazwy poszczególnych odmian.
 - Nazwę odmiany można zastąpić synonimem. Nazwą handlową (*), można podać wyłącznie jako uzupełnienie nazwy odmiany lub synonimu.
- _____
- (*) Nazwa handlowa może stanowić znak towarowy, w odniesieniu do którego wystąpiono z wnioskiem o ochronę lub też została ona już przyznana lub jakkolwiek inną nazwą handlową.”;
- (ii) w dodatku, w tabeli zatytułowanej: „Otwarty wykaz wielkoowocowych i letnich odmian gruszek” wprowadza się następujące zmiany:
 - akapit drugi wprowadzenia otrzymuje brzmienie:
 - „Niektóre odmiany ujęte w poniższym wykazie mogą być wprowadzane do obrotu pod nazwami, w stosunku do których wystąpiono z wnioskiem o ochronę znaku towarowego lub też została ona już przyznana na terenie jednego lub kilku państw. Tego typu nazwy handlowe nie są wymieniane w pierwszych dwóch kolumnach poniższej tabeli. Odniesienia do znanych znaków towarowych podano w trzeciej kolumnie jedynie tytułem informacji.”;
 - w kolumnie trzeciej tabeli słowa „Nazwa handlowa” zastępuje się słowami „Znak towarowy”;
- e) w części 9 (Norma handlowa dla winogron stołowych) skreśla się dodatek.
- _____

Dodatek do załącznika I

„Dodatek

Otwarty wykaz odmian jabłek

Owoce odmian nieuwjętych w wykazie powinny być klasyfikowane według cech charakterystycznych dla swojej odmiany.

Odmiany	Mutacja	Synonimy	Grupa wybarwienia	Ordzawienie
African Red			B	
Akane		Tohoku 3, Primerouge	B	
Alborz Seedling			C	
Aldas			B	
Alice			B	
Alkmene		Early Windsor	C	
Alro			B	
Alwa			B	
Amasya			B	
Angold			C	
Antej		Antei	B	
Apollo		Beauty of Blackmoor	C	
Arkcharm		Arkansas No 18, A 18	C	
Arlet			B	R
Aroma			C	
	Mutanty Aroma, np.		C	
	Amorosa		C	
Auksis			B	
Beacon			A	
Belfort		Pella	B	
Belle de Boskoop				R
	Mutanty Belle de Boskoop, np.			R
	Boskoop rouge	Red Boskoop Roter Boskoop		R
Belle fleur double				
Belorusskoje Malinovoje		Belorusskoe Malinovoe, Byeloruskoe Malinovoe	B	

Odmiany	Mutacja	Synonimy	Grupa wybarwienia	Ordzawienie
Berlepsch		Freiherr von Berlepsch	C	
	Mutanty Berlepsch, np.		C	
	Berlepsch rouge	Red Berlepsch, Roter Berlepsch	C	
Blushed Golden				
Bogatir		Bogatyry		
Bohemia			B	
Braeburn			B	
	Mutanty Braeburn, np.		B	
	Hidala		B	
	Joburn		B	
	Lochbuie Red Braeburn		B	
	Mahana Red		B	
	Mariri Red		B	
	Redfield		B	
	Royal Braeburn		B	
Bramley's Seedling		Bramley, Triomphe de Kiel		
Brettacher Sämling				
Calville Groupe des				
Cardinal			B	
Carola		Kalco	C	
Caudle			B	
Charden				
Charles Ross				
Civni			B	
Coop 38				
Coromandel Red		Corodel	A	
Cortland			B	
Cox's Orange Pippin		Cox orange	C	R
	Mutanty Cox's Orange Pippin np.		C	R
	Cherry Cox		C	R

Odmiany	Mutacja	Synonimy	Grupa wybarwienia	Ordzawienie
Crimson Bramley				
Cripps Pink			C	
	Mutanty Cripps Pink, np.		C	
	Pink Rose		C	
	Rosy Glow		C	
	Ruby Pink		C	
Cripps Red			C (*)	
Dalinbel			B	R
Delblush				
Delcorf			C	
	Mutanty Delcorf, np.		C	
	Dalili		C	
	Monidel		C	
Delgollune			B	
Delicious ordinaire		Ordinary Delicious	B	
Deljeni				
Delikates			B	
Delor			C	
Discovery			C	
Doč Melbi		Doch Melbi	C	
Dunn's Seedling				R
Dykman's Zoet			C	
Egremont Russet				R
Elan				
Elise		Red Delight	A	
Ellison's orange		Ellison	C	

Odmiany	Mutacja	Synonimy	Grupa wybarwienia	Ordzawienie
Elstar			C	
	Mutanty Elstar, np.		C	
	Bel-El		C	
	Daliest		C	
	Daliter		C	
	Elshof		C	
	Elstar Armhold		C	
	Elstar Reinhardt		C	
	Goedhof		C	
	Red Elstar		C	
	Valstar		C	
Empire			A	
Falstaff			C	
Fiesta		Red Pippin	C	
Florina			B	
Forele			B	
Fortune				R
Fuji			B	
	Mutanty Fuji, np.		B	
	Fuji Brak		B	
Gala			C	
	Mutanty Gala, np.		C	
	Annaglo		C	
	Baigent		C	
	Galaxy		C	
	Mitchgla		C	
	Obrogala		C	
	Regala		C	

Odmiany	Mutacja	Synonimy	Grupa wybarwienia	Ordzawienie
	Regal Prince		C	
	Tenroy		C	
Garcia				
Gloster			B	
Goldbohemia				
Golden Delicious				
	Mutanty Golden Delicious, np.			
Golden Russet				R
Goldstar				
Granny Smith				
Gradigold				
Gravensteiner		Gravenstein		
	Mutanty Gravensteiner, np.			
	Gravenstein rouge	Red Gravenstein, Roter Gravensteiner		
Greensleeves				
Holsteiner Cox		Holstein		R
	Mutanty Holsteiner Cox, np.			R
	Holstein rouge	Red Holstein, Roter Holsteiner Cox		R
Honeycrisp			C	
Honeygold				
Horneburger				
Howgate Wonder		Manga		
Idared			B	
ledzēnu			B	
Ilga			B	
Ingrid Marie			B	R
Iron			C	

Odmiany	Mutacja	Synonimy	Grupa wybarwienia	Ordzawienie
Isbranica		Izbranica	C	
Jacob Fisher				
Jacques Lebel				
Jamba			C	
James Grieve				
	Mutanty James Grieve, np.			
	James Grieve rouge	Red James Grieve		
Jarka			C	
Jerseymac			B	
Jester				
Jonagold			C	
	Mutanty Jonagold, np.		C	
	Crowngold		C	
	Daligo		C	
	Daliguy	Jonasty	C	
	Dalijean	Jonamel	C	
	Decosta		C	
	Jomar		C	
	Jomured	Van de Poel	C	
	Jonabel		C	
	Jonabres		C	
	Jonagold Boerekamp		C	
	Jonagold 2000	Excel	C	
	Jonagored Supra		C	
	Jonaveld		C	
	King Jonagold		C	
	New Jonagold	Fukushima	C	
	Novajo	Veulemanns	C	
Primo		C		

Odmiany	Mutacja	Synonimy	Grupa wybarwienia	Ordzawienie
	Red Jonaprince		C	
	Romagold	Surkijn	C	
	Rubinstar		C	
	Schneica	Jonica	C	
	Wilmuta		C	
Jonalord			C	
Jonathan			B	
Julia			B	
Jupiter				
Karmijn de Sonnaville			C	R
Katja		Katy	B	
Kent				R
Kidd's orange red			C	R
Kim			B	
Koit			C	
Koričnoje Novoje		Korichnoe Novoe, Korichnevoe Novoe	C	
Kovaļenkovskoje			B	
Krameri Tuvion			B	
Kulikovskoje			B	
Lady Williams			B	
Lane's Prince Albert				
Laxton's Superb			C	R
Ligol			B	
Lobo			B	
Lodel			A	
Lord Lambourne			C	
Maigold			B	
McIntosh			B	

Odmiany	Mutacja	Synonimy	Grupa wybarwienia	Ordzawienie
Meelis			B	
Melba			C	
Melodie			B	
Melrose			C	
Meridian			C	
Moonglo			C	
Morgenduft		Imperatore	B	
Mountain Cove				
Mutsu		Crispin		
Noris			B	
Normanda			C	
Nueva Europa			C	
Nueva Orleans			B	
Odin			B	
Ontario			B	
Orlik			B	
Orlovskoje Polosatoje			C	
Ozark Gold				
Paula Red			B	
Pero de Cirio				
Piglos			B	
Pikant			B	
Pikkolo			C	
Pilot			C	
Pimona			C	
Pinova			C	
Pirella			B	
Piros			C	
Prima			B	

Odmiany	Mutacja	Synonimy	Grupa wybarwienia	Ordzawienie
Rafzubin			C	
	Mutanty Rafzubin, np.		C	
	Rafzubex		C	
Rajka			B	
Rambour d'hiver				
Rambour Franc			B	
Reanda			B	
Rebella			C	
Red Delicious			A	
	Mutanty Red Delicious, np.		A	
	Campsur		A	
	Erovan		A	
	Fortuna Delicious		A	
	Otago		A	
	Red King		A	
	Red Spur		A	
	Red York		A	
	Richared		A	
	Royal Red		A	
	Shotwell Delicious		A	
	Stark Delicious		A	
	Starking		A	
	Starkrimson		A	
	Starkspur		A	
	Topred		A	
Trumdor		A		
Well Spur		A		
Red Dougherty			A	
Redkroft			A	

Odmiany	Mutacja	Synonimy	Grupa wybarwienia	Ordzawienie
Regal			A	
Regina			B	
Reglindis			C	
Reine des Reinettes		Gold Parmoné, Goldparmäne	C	
Reineta Encarnada			B	
Reinette Rouge du Canada			B	
Reinette d'Orléans				
Reinette Blanche du Canada		Reinette du Canada, Canada Blanc, Kanadarenette, Renetta del Canada		R
Reinette de France				
Reinette de Landsberg				
Reinette grise du Canada		Graue Kanadarenette		R
Relinda			C	
Remo			B	
Renora			B	
Resi			B	
Resista				
Retina			B	
Rewena			B	
Roja de Benejama		Verruga, Roja del Valle, Clavelina	A	
Rome Beauty		Belle de Rome, Rome	B	
	Mutanty Rome Beauty, np.		B	
	Red Rome		B	
Rosana			B	
Royal Beauty			A	
Rubin (Czech cultivar)			C	
Rubin (Kazahstan cultivar)			B	

Odmiany	Mutacja	Synonimy	Grupa wybarwienia	Ordzawienie
Rubinola			B	
Rudens Svītrains		Osennee Polosatoe, Rudeninis Dryzuotasis, Rudens Svītrotais, Streifling, Streifling Herbst, Sügisjoonik, Syysjuovikas and numerous others	C	
Saltanat			B	
Sciearly			A	
Scifresh			B	
Sciglo			A	
Sciray		GS48	A	
Scired			A	R
Sciros			A	
Selena			B	
Shampion			B	
Sidrunkollane Talioun				
Sinap Orlovskij				
Snygold		Earlygold		
Sommerregent			C	
Spartan			A	
Splendour			A	
St. Edmunds Pippin				R
Stark's Earliest			C	
Štaris		Staris	A	
Sturmer Pippin				R
Summerred			B	
Sügisdessert			C	
Sunrise			A	
Sunset				R
Suntan				R
Sweet Caroline			C	

Odmiany	Mutacja	Synonimy	Grupa wybarwienia	Ordzawienie
Talvenauding			B	R
Tellisaare			B	
Tiina		Tina	C	
Topaz			B	
Tydemán's Early Worcester		Tydemán's Early	B	
Veteran			B	
Vista Bella		Bellavista	B	
Wealthy			B	
Worcester Pearmain			B	
York			B	
Zailijskoje		Zailijskoe	B	
Žigulovskoje		Zhigulovskoe	C	

(*) Minimum 20 % w przypadku klasy I i klasy II.*.

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK IV

**PAŃSTWA TRZECIE, W KTÓRYCH ZATWIERDZONO KONTROLE ZGODNOŚCI ZGODNIE Z ART. 15,
ORAZ ODNOŚNE PRODUKTY**

Państwo	Produkty
Szwajcaria	Świeże owoce i warzywa inne niż owoce cytrusowe
Maroko	Świeże owoce i warzywa
Republika Południowej Afryki	Świeże owoce i warzywa
Izrael (*)	Świeże owoce i warzywa
Indie	Świeże owoce i warzywa
Nowa Zelandia	Jabłka, gruszki i owoce kiwi
Senegal	Świeże owoce i warzywa
Kenia	Świeże owoce i warzywa
Turcja	Świeże owoce i warzywa

(*) Zgoda Komisji na podstawie art. 15 udzielana jest w odniesieniu do owoców i warzyw pochodzących z Państwa Izrael, z wyłączeniem terytoriów pod administracją izraelską od czerwca 1967 r., a mianowicie Wzgórz Golan, Strefy Gazy, wschodniej Jerozolimy i pozostałej części Zachodniego Brzegu Jordanu.”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 595/2013**z dnia 21 czerwca 2013 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości

dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.

- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 czerwca 2013 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MK	45,1
	TR	98,7
	ZZ	71,9
0707 00 05	MK	27,7
	TR	121,6
	ZZ	74,7
0709 93 10	MA	102,6
	TR	139,8
	ZZ	121,2
0805 50 10	AR	101,1
	BR	96,4
	TR	78,7
	ZA	115,2
	ZZ	97,9
0808 10 80	AR	164,3
	BR	117,4
	CL	136,4
	CN	71,6
	NZ	142,7
	US	156,1
	UY	165,4
	ZA	125,6
	ZZ	134,9
0809 10 00	IL	342,4
	TR	224,4
	ZZ	283,4
0809 29 00	TR	353,7
	US	660,1
	ZZ	506,9
0809 30	TR	179,1
	ZZ	179,1
0809 40 05	CL	149,0
	IL	308,9
	ZA	116,8
	ZZ	191,6

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA RADY

z dnia 10 czerwca 2013 r.

upoważniająca Komisję Europejską do uczestnictwa w imieniu Unii Europejskiej w negocjacjach w sprawie międzynarodowej konwencji Rady Europy w celu walki z manipulowaniem wynikami sportowymi, z wyłączeniem kwestii dotyczących współpracy w sprawach karnych i współpracy policyjnej

(2013/304/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 50, 56, 165 oraz art. 218 ust. 3 i 4,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Należy rozpocząć negocjacje w sprawie opracowania międzynarodowej konwencji Rady Europy w celu walki z manipulowaniem wynikami sportowymi.
- (2) Proces negocjacyjny oparty jest na decyzji Komitetu Ministrów Rady Europy nr CM/Del/Dec/1145/8.1 z dnia 13 czerwca 2012 r. uzgodnionej w następstwie rezolucji nr 1 przyjętej podczas 12. Konferencji ministerialnej Rady Europy na szczeblu ministrów sportu, w której wskazano, że opracowując projekt tego aktu prawnego i jego przepisów, należy oprzeć się na zaleceniu CM/Rec(2011)10 i na studium wykonalności MSL12 (2012) 4 rev3.
- (3) Celem negocjacji jest przedstawienie Komitetowi Ministrów Rady Europy projektu konwencji, który – zależnie od decyzji Komitetu Ministrów – otrzyma ostatecznie formę konwencji i zostanie przedłożony Zgromadzeniu Parlamentarnemu Rady Europy do zaopiniowania lub zostanie skierowany do Rozszerzonego Porozumienia Częściowego ws. Sportu, by otrzymać formę niewiążącego instrumentu prawnego.
- (4) Niektóre postanowienia projektu międzynarodowej konwencji Rady Europy w celu walki z manipulowaniem wynikami sportowymi dotyczą współpracy sądowej w sprawach karnych i współpracy policyjnej i w związku z tym mieszczą się w zakresie stosowania części trzeciej

tytuł V TFUE. W odniesieniu do wspomnianych przepisów przyjęta zostanie odrębna decyzja – równocześnie z niniejszą decyzją.

- (5) Ponieważ negocjacje dotyczyć będą kwestii, które leżą częściowo w kompetencjach Unii Europejskiej, a częściowo w kompetencjach państw członkowskich, Unia powinna w nich uczestniczyć wraz ze swoimi państwami członkowskimi. W związku z tym państwa członkowskie mogą uczestniczyć w negocjacjach dotyczących kwestii leżących w ich kompetencjach.
- (6) Jeśli UE postanowi przyłączyć się do przyszłej konwencji, charakter prawny tej konwencji i podział uprawnień między państwami członkowskimi a Unią zostaną ustalone odrębnie pod koniec negocjacji na podstawie analizy dokładnie określonego zakresu stosowania poszczególnych postanowień,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się Komisję do prowadzenia negocjacji w imieniu Unii Europejskiej – w zakresie kwestii leżących w kompetencjach Unii – w sprawie międzynarodowej konwencji Rady Europy w celu walki z manipulowaniem wynikami sportowymi, z wyłączeniem kwestii dotyczących współpracy w sprawach karnych i współpracy policyjnej, zgodnie z wytycznymi negocjacyjnymi załączonymi do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Wytyczne negocjacyjne przedstawiono w załączniku.

Artykuł 3

Na mocy art. 1 negocjacje prowadzone są w konsultacji z Grupą Roboczą Rady ds. Sportu, zasilaną w razie potrzeby przez ekspertów z innych grup roboczych Rady.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 10 czerwca 2013 r.

W imieniu Rady
L. VARADKAR
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Wytyczne negocjacyjne dotyczące międzynarodowej konwencji Rady Europy w celu walki z manipulowaniem wynikami sportowymi, z wyłączeniem kwestii dotyczących współpracy w sprawach karnych i współpracy policyjnej

Przyszła konwencja będzie miała na celu stworzenie międzynarodowych ram prawnych dla zapobiegania manipulowaniu wynikami sportowymi, zwłaszcza ustawianiu wyników zawodów sportowych, oraz zwalczania tego zjawiska; celem konwencji powinna być poprawa współpracy międzynarodowej w tej dziedzinie oraz utworzenie mechanizmu monitorowania, by zapewnić skuteczne przestrzeganie postanowień konwencji.

Postanowienia przyszłej konwencji mogą dotyczyć następujących obszarów kompetencji unijnych:

1. Propagowania uczciwości i otwartości we współzawodnictwie sportowym i współpracy między organami odpowiedzialnymi za sport, jak również ochrony integralności fizycznej i etycznej sportowców.
2. Swobód rynku wewnętrznego (swobody świadczenia usług i swobody przedsiębiorczości) w stopniu, w jakim wiążą się one z odpowiednimi postanowieniami projektu konwencji dotyczącymi zakładów sportowych i ustawiania wyników zawodów sportowych.
3. Ochrony danych w związku z powyższymi obszarami.

W związku ze wspomnianymi obszarami Unia Europejska reprezentowana przez Komisję uczestniczyć będzie w negocjacjach, z uwzględnieniem ostatnich zmian w dorobku prawnym i z poszanowaniem podziału kompetencji, by osiągnąć następujące cele:

1. Uwzględnić politykę UE w dziedzinie propagowania uczciwości i otwartości we współzawodnictwie sportowym i współpracy między organami odpowiedzialnymi za sport oraz w dziedzinie ochrony integralności fizycznej i etycznej sportu i sportowców poprzez ochronę integralności sportu przed manipulowaniem wynikami sportowymi, a zwłaszcza następujące dokumenty:
 - a) rezolucję Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie planu prac Unii Europejskiej w dziedzinie sportu na lata 2011–2014 ⁽¹⁾;
 - b) konkluzje Rady w sprawie walki z manipulowaniem wynikami sportowymi ⁽²⁾.

Kompetencje UE w dziedzinie sportu to kompetencje uzupełniające, co w myśl art. 165 ust. 4 akapit pierwszy TFUE wyklucza jakąkolwiek harmonizację przepisów ustawowych i wykonawczych państw członkowskich.

2. Zapewnić, że postanowienia przyszłej konwencji:

- nie są sprzeczne z unijnymi przepisami w zakresie swobody przedsiębiorczości i swobodnego przepływu usług, będących obszarami kompetencji dzielonych, w odniesieniu do gier hazardowych i zakładów wzajemnych, w poszanowaniu Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a zwłaszcza jego art. 49 i 56 według wykładni Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, oraz że stosowne postanowienia przyszłej konwencji nie utrudniają korzystania ze wspomnianych swobód,
- dotyczą zakładów sportowych jedynie w bezpośrednim związku z manipulowaniem wynikami sportowymi,
- nie mają na celu ani nie powodują harmonizacji przepisów dotyczących usług zakładów wzajemnych, jeśli takie przepisy nie zostały uprzednio przyjęte przez UE.

Podczas negocjacji należy wziąć pod uwagę politykę UE zdefiniowaną w konkluzjach Rady z dnia 10 grudnia 2010 r. na temat ram działania w państwach członkowskich w zakresie gier hazardowych i zakładów wzajemnych.

3. Zapewnić, by postanowienia przyszłej konwencji nie były sprzeczne z zasadami przyjętymi przez Unię w dziedzinie ochrony danych, będącej obszarem kompetencji dzielonych, a zwłaszcza z zasadami określonymi w następujących aktach:
 - a) dyrektywie 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych ⁽³⁾;
 - b) decyzji ramowej Rady 2008/977/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. C 162 z 1.6.2011, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 378 z 23.12.2011, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 350 z 30.12.2008, s. 60.

Komisja konsultuje się grupą roboczą Rady, o której mowa w art. 3, przed każdą sesją negocjacyjną lub sesją poświęconą opracowywaniu tekstu na forum Rady Europy oraz składa sprawozdanie wspomnianej grupie roboczej po każdej z takich sesji.

Zgodnie z zasadą lojalnej współpracy Unia i państwa członkowskie wzajemnie się szanują i udzielają sobie wzajemnego wsparcia podczas negocjacji w sprawie przedmiotowej konwencji.

Komisja zapewni, by przyszła konwencja zezwalała na stosowanie wyższych standardów przewidzianych w instrumentach UE w zakresie stosunków między państwami członkowskimi Unii Europejskiej.

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 21 czerwca 2013 r.****ustanawiająca indywidualny program kontroli i inspekcji dla połowów dorsza, śledzia atlantyckiego, łososia i szprota w Morzu Bałtyckim**

(2013/305/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 95,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1224/2009 dotyczy wszystkich działań wchodzących w zakres wspólnej polityki rybołówstwa prowadzonych na terytorium państw członkowskich lub na wodach UE bądź przez unijne statki rybackie lub też – bez uszczerbku dla pierwotnej odpowiedzialności państwa członkowskiego bandery – przez obywateli państwa członkowskiego, oraz stanowi w szczególności, iż to państwa członkowskie dopilnowują, aby kontrola, inspekcje i egzekwowanie przepisów były przeprowadzane w sposób niedyskryminacyjny w odniesieniu do sektorów, statków lub osób, a także na podstawie zarządzania ryzykiem.
- (2) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1098/2007 z dnia 18 września 2007 r. ustanawiające wieloletni plan w zakresie zasobów dorsza w Morzu Bałtyckim oraz połowów tych zasobów, zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2847/93 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 779/97 ⁽²⁾ ustanawia warunki zrównoważonej eksploatacji dorsza.
- (3) Artykuł 95 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 przewiduje możliwość, zgodnie z którą Komisja – w porozumieniu z zainteresowanymi państwami członkowskimi – może określić, które łowiska mają zostać objęte indywidualnym programem kontroli i inspekcji. W takim indywidualnym programie kontroli i inspekcji należy koniecznie określić cele, priorytety i procedury oraz

wartości odniesienia dla działań inspekcyjnych, ustalone na podstawie systemu zarządzania ryzykiem i poddawane okresowym przeglądom po analizie osiągniętych rezultatów. Zainteresowane państwa członkowskie mają obowiązek wprowadzić niezbędne środki mające na celu zapewnienie wdrożenia indywidualnych programów kontroli i inspekcji, w szczególności w odniesieniu do wymaganych zasobów ludzkich i materialnych oraz do okresów i obszarów, w których mają one zostać zastosowane.

- (4) Artykuł 95 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 stanowi, iż w indywidualnym programie kontroli i inspekcji określa się wartości odniesienia dla działań inspekcyjnych ustalone na podstawie systemu zarządzania ryzykiem. W tym celu należy ustanowić wspólne kryteria oceny ryzyka i zarządzania nim dotyczące działań sprawdzających, inspekcyjnych i weryfikacyjnych, tak aby umożliwić terminowe przeprowadzanie oceny ryzyka i oceny ogólnej istotnych informacji pochodzących z kontroli i inspekcji. Celem wspólnych kryteriów jest zapewnienie zharmonizowanego podejścia do inspekcji i weryfikacji we wszystkich państwach członkowskich oraz stworzenie równych warunków działania dla wszystkich przedsiębiorców.
- (5) Indywidualny program kontroli i inspekcji powinien być ustanawiany na okres od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2018 r. i wdrażany przez Danię, Estonię, Finlandię, Litwę, Łotwę, Niemcy, Polskę i Szwecję.
- (6) Artykuł 98 ust. 1 i 3 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 404/2011 ⁽³⁾ przewiduje, że – nie naruszając postanowień zawartych w planach wieloletnich – właściwe organy państw członkowskich zobowiązane są do przyjęcia podejścia opartego na analizie ryzyka przy wyborze celów inspekcji, wykorzystując wszystkie dostępne informacje oraz – stosownie do przyjętej strategii kontroli i egzekwowania przepisów opartej na analizie ryzyka – do przeprowadzenia w obiektywny sposób niezbędnych działań inspekcyjnych, tak aby zapobiegać zatrzymywaniu na burcie, przeładowywaniu, wyładowywaniu, przetwarzaniu, przewożeniu, przechowywaniu, wprowadzaniu do obrotu i składowaniu produktów rybołówstwa pochodzących z działalności, która jest niezgodna z przepisami wspólnej polityki rybołówstwa.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 248 z 22.9.2007, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 112 z 30.4.2011, s. 1.

- (7) Europejska Agencja Kontroli Rybołówstwa ustanowiona rozporządzeniem Rady (WE) nr 768/2005⁽¹⁾ (zwana dalej „EFCA”) ma za zadanie koordynację wdrażania indywidualnego programu kontroli i inspekcji za pomocą wspólnego planu rozmieszczenia, który nadaje skuteczności celom, priorytetom, procedurom oraz wartościom odniesienia dotyczącym działań inspekcyjnych określonych w indywidualnym programie kontroli i inspekcji, oraz określa środki kontroli i inspekcji, gromadzone przez każde zainteresowane państwo członkowskie. Należy zatem objaśnić między procedurami określonymi w indywidualnym programie kontroli i inspekcji a procedurami wspólnego planu rozmieszczenia.
- (8) Aby zharmonizować procedury w zakresie kontroli i inspekcji dotyczące połowów bałtyckiego dorsza, śledzia atlantyckiego, łososia i szprota, a także aby zapewnić powodzenie wieloletniemu planowi dla stada dorsza występującego w Morzu Bałtyckim, należy opracować wspólne zasady dla działań kontrolnych i inspekcyjnych prowadzonych przez właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich, w tym w zakresie wzajemnego dostępu do istotnych danych. W tym celu intensywność działań kontrolnych i inspekcyjnych należy ustanowić na podstawie docelowych wartości odniesienia.
- (9) Wspólne działania inspekcyjne i nadzorcze między zainteresowanymi państwami członkowskimi należy – tam gdzie to możliwe – realizować zgodnie ze wspólnymi planami rozmieszczenia ustanowionymi przez EFCA, tak aby przyczyniły się one do ujednoczenia praktyk w zakresie kontroli, inspekcji i nadzoru oraz do rozwoju koordynacji działań w zakresie kontroli, inspekcji i nadzoru między właściwymi organami tych państw członkowskich.
- (10) Wyniki uzyskane dzięki zastosowaniu indywidualnego programu kontroli i inspekcji powinny zostać ocenione przy pomocy rocznych sprawozdań z oceny przekazywanych Komisji i EFCA przez zainteresowane państwa członkowskie.
- (11) Środki przewidziane w niniejszej decyzji ustalono w porozumieniu z zainteresowanymi państwami członkowskimi.
- (12) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Rybołówstwa i Akwakultury,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsza decyzja ustanawia indywidualny program kontroli i inspekcji dla połowów dorsza, śledzia atlantyckiego, łososia i szprota na Morzu Bałtyckim.

⁽¹⁾ Dz.U. L 128 z 21.5.2005, s. 1.

Artykuł 2

Zakres

- Indywidualny program kontroli i inspekcji obejmuje w szczególności następujące działania:
 - działalność połowową w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 na Morzu Bałtyckim; oraz
 - działalność związaną z połowami, w tym ważenie, przetwarzanie, wprowadzanie do obrotu, przewożenie i przechowywanie produktów rybołówstwa.
- Indywidualny program kontroli i inspekcji stosuje się do dnia 31 grudnia 2018 r.
- Indywidualny program kontroli i inspekcji wdrażany jest przez Danię, Estonię, Finlandię, Litwę, Łotwę, Niemcy, Polskę i Szwecję (zwane dalej „zainteresowanymi państwami członkowskimi”).

ROZDZIAŁ II

CELE, PRIORYTETY, PROCEDURY I WARTOŚCI ODNIESIENIA

Artykuł 3

Cele

- Indywidualny program kontroli i inspekcji zapewnia jednolite i skuteczne wdrożenie środków ochrony i kontroli obowiązujących w odniesieniu do stad, o których mowa w art. 1.
- Działania kontrolne i inspekcyjne prowadzone w ramach indywidualnego programu kontroli i inspekcji mają w szczególności na celu zapewnienie przestrzegania następujących przepisów:
 - przepisów o zarządzaniu uprawnieniami do połowu oraz wszelkich indywidualnych warunków z nimi związanych, w tym w zakresie monitorowania poziomu wykorzystania kwot oraz systemu nakładów połowowych w Morzu Bałtyckim;
 - przepisów o obowiązku sprawozdawczym w odniesieniu do działalności połowowej, w szczególności w zakresie wiarygodności odnotowanych i zgłaszanych informacji;
 - przepisów dotyczących zakazu selekcji jakościowej oraz obowiązku wyładunku wszystkich połowów objętych kwotą połowową.

Artykuł 4

Priorytety

- Zainteresowane państwa członkowskie prowadzą działania kontrolne i inspekcyjne w odniesieniu do działalności połowowej statków rybackich oraz działalności związanej z połowami prowadzonej przez inne podmioty, na podstawie strategii zarządzania ryzykiem, zgodnie z art. 4 ust. 18 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 i art. 98 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 404/2011.

2. Każdy statek rybacki, każda grupa statków rybackich, kategoria narzędzi połowowych, każdy podmiot lub każda działalność związana z połowami, w odniesieniu do każdego stada, o którym mowa w art. 1, podlega kontroli i inspekcji stosownie do poziomu priorytetowości przypisanego zgodnie z ust. 3.

3. Każde zainteresowane państwo członkowskie przypisuje poziom priorytetowości na podstawie wyników oceny ryzyka przeprowadzonej zgodnie z procedurami określonymi w art. 5.

Artykuł 5

Procedury oceny ryzyka

1. Niniejszy artykuł dotyczy zainteresowanych państw członkowskich oraz – wyłącznie do celów stosowania ust. 4 – wszystkich państw członkowskich.

2. Państwa członkowskie oceniają ryzyko w odniesieniu do wielkości uwzględnianych stad i obszaru(-ów), na podstawie tabeli w załączniku I.

3. W ramach oceny ryzyka każde państwo członkowskie rozpatruje – na podstawie doświadczeń z przeszłości oraz wykorzystując wszelkie dostępne i istotne informacje – prawdopodobieństwo wystąpienia przypadku nieprzestrzegania przepisów oraz jego ewentualne potencjalne konsekwencje. Łącząc te elementy, każde państwo członkowskie dokonuje oceny poziomu ryzyka („bardzo niski”, „niski”, „średni”, „wysoki” lub „bardzo wysoki”) w odniesieniu do każdej z podlegających inspekcji kategorii, o których mowa w art. 4 ust. 2.

4. Jeżeli statek rybacki pływający pod banderą państwa członkowskiego, które nie jest zainteresowanym państwem członkowskim, lub statek rybacki państwa trzeciego prowadzi działalność w obszarze, o którym mowa w art. 1, przypisuje mu się poziom ryzyka zgodnie z ust. 3. W przypadku braku informacji, oraz jeżeli organy państwa bandery nie dostarczą – w ramach art. 9 – wyników swoich własnych ocen ryzyka przeprowadzonych zgodnie z art. 4 ust. 2 i zgodnie z ust. 3 oraz wskazujących na inny poziom ryzyka, statek ten zostanie uznany za statek rybacki o „bardzo wysokim” poziomie ryzyka.

Artykuł 6

Strategia zarządzania ryzykiem

1. Na podstawie własnej oceny ryzyka każde zainteresowane państwo członkowskie określa strategię zarządzania ryzykiem, której celem jest zapewnienie przestrzegania przepisów. Strategia ta obejmuje określenie, opis i dystrybucję stosownych opłacalnych instrumentów kontroli i środków inspekcyjnych, w odniesieniu do charakteru oraz przewidywanego poziomu każdego ryzyka, oraz osiągnięcie docelowych wartości odniesienia.

2. Strategia zarządzania ryzykiem, o której mowa w ust. 1, jest koordynowana na szczeblu regionalnym za pomocą wspólnego planu rozmieszczenia opisanego w art. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 768/2005.

Artykuł 7

Związek z procedurami wspólnego planu rozmieszczenia

1. W ramach wspólnego planu rozmieszczenia – w stosownych przypadkach – każde zainteresowane państwo członkow-

skie informuje EFCA o wynikach swoich ocen ryzyka przeprowadzonych zgodnie z art. 5 ust. 3, a w szczególności przekazuje wykaz przewidywanych poziomów ryzyka wraz z odpowiadającymi im wartościami docelowymi w zakresie inspekcji.

2. W stosownych przypadkach wykazy poziomu ryzyka i wartości docelowych, o których mowa w ust. 1, są uaktualniane z wykorzystaniem informacji zebranych podczas wspólnych działań inspekcyjnych i nadzorczych. Informacje te przekazuje się EFCA natychmiast po zakończeniu każdej aktualizacji.

3. EFCA wykorzystuje informacje otrzymane od zainteresowanych państw członkowskich w celu koordynowania strategii zarządzania ryzykiem na szczeblu regionalnym, zgodnie z art. 6 ust. 2.

Artykuł 8

Docelowe wartości odniesienia

1. Bez uszczerbku dla docelowych wartości odniesienia określonych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 i w art. 9 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008⁽¹⁾, docelowe wartości odniesienia na szczeblu unijnym dla statków rybackich bądź innych operatorów „wysokiego” i „bardzo wysokiego” poziomu ryzyka określono w załączniku II.

2. Docelowe wartości odniesienia dla statków rybackich lub innych operatorów „bardzo niskiego”, „niskiego” i „średniego” poziomu ryzyka określają zainteresowane państwa członkowskie za pomocą krajowych programów kontroli, o których mowa w art. 46 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, i środków krajowych, o których mowa w art. 95 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i 2 państwa członkowskie mogą stosować zamiennie różne docelowe wartości odniesienia, wyrażone jako poprawa poziomu przestrzegania przepisów, pod warunkiem że:

- a) szczegółowa analiza działalności połowowej lub działalności związanej z połowami oraz zagadnień związanych z egzekwowaniem przepisów uzasadnia potrzebę ustanowienia docelowych wartości odniesienia wyrażonych jako poprawa poziomu przestrzegania przepisów;
- b) o wartościach odniesienia wyrażonych jako poprawa poziomu przestrzegania przepisów poinformowana zostanie Komisja, przy czym nie zgłosi ona sprzeciwu wobec tych wartości w terminie 90 dni; jednocześnie wartości te nie będą dyskryminacyjne i nie będą wpływać na cele, priorytety i procedury oparte na ocenie ryzyka określone w indywidualnym programie kontroli i inspekcji.

4. Wszystkie docelowe wartości odniesienia podlegają ocenie rocznej na podstawie sprawozdań z oceny, o których mowa w art. 13 ust. 1, oraz – w stosownych przypadkach – podlegają przeglądowi w ramach oceny, o której mowa w art. 13 ust. 4.

5. W stosownych przypadkach skuteczność docelowym wartościom odniesienia, o których mowa w niniejszym artykule, nadaje się we wspólnym planie rozmieszczenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1.

ROZDZIAŁ III

WYKONANIE

Artykuł 9

Współpraca między państwami członkowskimi i z państwami trzecimi

1. Zainteresowane państwa członkowskie współpracują podczas wdrażania indywidualnego programu kontroli i inspekcji.
2. W stosownych przypadkach wszystkie pozostałe państwa członkowskie współpracują z zainteresowanymi państwami członkowskimi.
3. Państwa członkowskie mogą współpracować z właściwymi organami państw trzecich na rzecz wdrożenia indywidualnego programu kontroli i inspekcji.

Artykuł 10

Wspólne działania inspekcyjne i nadzorcze

1. Aby zwiększyć efektywność i skuteczność krajowych systemów kontroli rybołówstwa, zainteresowane państwa członkowskie realizują wspólne działania inspekcyjne i nadzorcze na wodach podlegających ich jurysdykcji oraz – w stosownych przypadkach – na swoim terytorium. W stosownych przypadkach działania te przeprowadzane są w ramach wspólnych planów rozmieszczenia, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 768/2005.
2. Do celów wspólnych działań inspekcyjnych i nadzorczych każde z zainteresowanych państw członkowskich:
 - a) dopilnowuje, aby urzędnicy z innych zainteresowanych państw członkowskich zostali zaproszeni do uczestnictwa we wspólnych działaniach inspekcyjnych i nadzorczych;
 - b) ustanawia wspólne procedury operacyjne mające zastosowanie do statków nadzorujących;
 - c) w stosownych przypadkach wyznacza punkty kontaktowe, o których mowa w art. 80 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.
3. We wspólnych działaniach inspekcyjnych i nadzorczych mogą uczestniczyć urzędnicy i inspektorzy unijni.

Artykuł 11

Wymiana danych

1. Do celów wykonania indywidualnego programu kontroli i inspekcji, każde zainteresowane państwo członkowskie zapewnia bezpośrednią elektroniczną wymianę danych, o której mowa w art. 111 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 i załączniku XII do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 404/2011, z pozostałymi zainteresowanymi państwami członkowskimi i Europejską Agencją Kontroli Rybołówstwa (EFCA).
2. Dane, o których mowa w ust. 1, mają związek z działalnością połowową oraz działalnością związaną z połowami prowadzonymi w obszarach objętych indywidualnym programem kontroli i inspekcji.

Artykuł 12

Informacje

1. W oczekiwaniu na pełne wdrożenie tytułu XII, rozdział III rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 oraz zgodnie z formatem

określonym w załączniku III do niniejszej decyzji, każde zainteresowane państwo członkowskie przekazuje Komisji i EFCA drogą elektroniczną – do dnia 31 stycznia każdego roku kalendarzowego – następujące informacje dotyczące roku poprzedniego:

- a) oznaczenie identyfikacyjne, data i rodzaj każdej kontroli lub inspekcji przeprowadzonej w trakcie poprzedniego roku;
- b) oznaczenie identyfikacyjne każdego statku rybackiego (numer unijnego rejestru floty rybackiej), pojazd lub operator (nazwa firmy) objęty kontrolą lub inspekcją;
- c) w stosownych przypadkach – rodzaj narzędzi połowowych poddanych inspekcji; oraz
- d) w przypadku wykrycia jednego lub kilku poważnych naruszeń:
 - (i) rodzaj poważnych naruszeń;
 - (ii) aktualna sytuacja jeśli chodzi o działania następcze w odniesieniu do poważnych naruszeń (np. prowadzone jest/będzie dochodzenie, wniesiono apelację); oraz
 - (iii) kary nałożone w związku ze stwierdzeniem poważnych naruszeń: wysokość grzywien, wartość zabezpieczonych ryb lub narzędzi, punkty nałożone zgodnie z art. 126 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 404/2011, lub rodzaj kar.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, przekazywane są odnośnie do każdej kontroli lub inspekcji, przy czym są one wymieniane i aktualizowane w każdym sprawozdaniu do momentu zakończenia danego działania zgodnie z prawem zainteresowanego państwa członkowskiego. Jeżeli po wykryciu poważnego naruszenia nie podjęto żadnych działań, należy załączyć wyjaśnienie.

Artykuł 13

Ocena

1. Każde zainteresowane państwo członkowskie – do dnia 31 marca roku następującego po przedmiotowym roku kalendarzowym – przesyła Komisji i EFCA sprawozdanie z oceny dotyczące skuteczności działań kontrolnych i inspekcyjnych przeprowadzonych w ramach przedmiotowego indywidualnego programu kontroli i inspekcji.
2. Sprawozdanie z oceny, o którym mowa w ust. 1, zawiera jako minimum informacje wymienione w załączniku IV. Zainteresowane państwa członkowskie mogą także włączyć do sprawozdania z oceny inne działania, takie jak szkolenia lub sesje informacyjne, których celem było wywarcie wpływu na poziom przestrzegania przepisów przez statki rybackie i innych operatorów.
3. W ramach rocznej oceny skuteczności wspólnych planów rozmieszczenia, o której mowa w art. 14 rozporządzenia (WE) nr 768/2005, EFCA uwzględnia sprawozdania z oceny, o których mowa w ust. 1.
4. Raz do roku Komisja zwołuje posiedzenie Komitetu ds. Rybołówstwa i Akwakultury, aby ocenić stosowność, właściwość i skuteczność indywidualnego planu kontroli i inspekcji oraz jego ogólne skutki pod kątem przestrzegania prawa przez statki rybackie i innych operatorów, na podstawie sprawozdań z oceny, o których mowa w ust. 1. Przy tej okazji można przeprowadzić przegląd docelowych wartości odniesienia określonych w załączniku II.

Artykuł 14

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie trzeciego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 czerwca 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

PROCEDURY OCENY RYZYKA

Każdy statek rybacki, każda grupa statków rybackich, kategoria narzędzi połowowych, każdy podmiot lub każda działalność związana z połowami, w odniesieniu do poszczególnych stad i obszarów, o których mowa w art. 1, podlega kontroli i inspekcji stosownie do przypisanego poziomu priorytetowości. Poziom priorytetowości przypisuje się stosownie do wyników oceny ryzyka przeprowadzonej przez każde zainteresowane państwo członkowskie lub przez dowolne inne państwo członkowskie – wyłącznie do celów stosowania art. 5 ust. 4 – zgodnie z następującą procedurą:

Opis ryzyka [stosownie do ryzyka/łowiska/obszaru i dostępnych danych]	Wskaźnik [stosownie do ryzyka/łowiska/obszaru i dostępnych danych]	Etap w łańcuchu połowów/ wprowadzania do obrotu (Kiedy i w którym miejscu występuje ryzyko)	Elementy, które należy uwzględnić [stosownie do ryzyka/łowiska/obszaru i dostępnych danych]	Częstotliwość występowania na danym łowisku (*)	Potencjalne konsekwencje (*)	Poziom ryzyka (*)
[Uwaga: Opis ryzyka opracowany przez państwa członkowskie powinien być zgodny z celami określonymi w art. 3]			<p>Poziomy połów/wyłądunków w podziale na statki rybackie, stada i narzędzia,</p> <p>Dostępność kwoty dla statków rybackich, w podziale na statki rybackie, stada i narzędzia,</p> <p>Wykorzystywanie znormalizowanych skrzynek,</p> <p>Poziom i wahania ceny rynkowej wyładowywanych produktów rybołówstwa (pierwsza sprzedaż),</p> <p>Liczba przeprowadzonych uprzednio inspekcji i liczba stwierdzonych naruszeń w odniesieniu do danego statku rybackiego lub innego operatora,</p> <p>Historia lub potencjalne zagrożenie bądź oszustwo dotyczące danego portu/ miejsca/obszaru i metier,</p> <p>Wszelkie inne stosowne informacje lub źródła</p>	Duża/Średnia/Niska/lub Nieznaczna	Poważne/Znaczące/Dopuszczalne/lub Marginalne	bardzo niski/niski/średni/wysoki lub bardzo wysoki

(*) Uwaga: Podlega/podlegają ocenie państw członkowskich. W ramach oceny ryzyka rozpatruje się – na podstawie doświadczeń z przeszłości oraz wykorzystując wszelkie dostępne informacje – prawdopodobieństwo wystąpienia przypadku nieprzestrzegania przepisów oraz jego ewentualne potencjalne konsekwencje.

ZAŁĄCZNIK II

DOCELOWE WARTOŚCI ODNIESIENIA

1. Poziom inspekcji na morzu (w tym – w stosownych przypadkach – nadzoru lotniczego)

Jeżeli inspekcje na morzu są uwzględniane w ramach danego etapu w łańcuchu połowów i stanowią element strategii zarządzania ryzykiem, w odniesieniu do inspekcji na morzu dotyczących statków rybackich uczestniczących w połowach dorsza, śledzia atlantyckiego, łososia i szprota w danym obszarze, każdego roku osiągnane są następujące wartości odniesienia ⁽¹⁾:

Roczne wartości odniesienia (*)	Poziom szacunkowego ryzyka w odniesieniu do statków rybackich zgodnie z art. 5 ust. 2	
	wysoki	bardzo wysoki
Łowisko	Inspekcja na morzu obejmuje co najmniej 2,5 % rejsów połowowych realizowanych przez statki rybackie „wysokiego poziomu ryzyka” na przedmiotowym łowisku	Inspekcja na morzu obejmuje co najmniej 5 % rejsów połowowych realizowanych przez statki rybackie „bardzo wysokiego poziomu ryzyka” na przedmiotowym łowisku

(*) Wyrażone jako wartość procentowa rejsów rybackich realizowanych w danym obszarze przez statki rybackie wysokiego/bardzo wysokiego ryzyka/na rok.

2. Poziom inspekcji na lądzie (w tym kontrole dokumentacji oraz inspekcje w portach lub przy pierwszej sprzedaży)

Jeżeli inspekcje na morzu są uwzględniane w ramach danego etapu w łańcuchu połowów/wprowadzania do obrotu i stanowią element strategii zarządzania ryzykiem, w odniesieniu do inspekcji na lądzie (w tym kontrole dokumentacji i inspekcji w portach lub przy pierwszej sprzedaży) statków rybackich i innych operatorów uczestniczących w połowach dorsza, śledzia atlantyckiego, łososia i szprota w danym obszarze, każdego roku osiągnane są następujące docelowe wartości odniesienia ⁽²⁾:

Roczne wartości odniesienia (*)	Poziom ryzyka w odniesieniu do statków rybackich lub innych operatorów (pierwszy nabywca)	
	wysoki	bardzo wysoki
Łowisko	Inspekcje w porcie obejmują co najmniej 10 % całkowitej ilości wyładowanej przez statki rybackie „wysokiego poziomu ryzyka”	Inspekcje w porcie obejmują co najmniej 15 % całkowitej ilości wyładowanej przez statki rybackie „bardzo wysokiego poziomu ryzyka”

(*) Wyrażone jako wartość procentowa ilości wyładowanych przez statki rybackie wysokiego/bardzo wysokiego ryzyka/na rok.

Inspekcje przeprowadzane po wyładunku lub przeladunku służą w szczególności jako uzupełniający mechanizm kontroli krzyżowej pozwalający ocenić wiarygodność odnotowanych i zgłaszanych informacji o połowach i wyładunkach.

⁽¹⁾ W przypadku statków spędzających na morzu mniej niż 24 godziny na rejs połowowy i zgodnie ze strategią zarządzania ryzykiem, docelowe wartości odniesienia mogą zostać obniżone o połowę.

⁽²⁾ W przypadku statków wyładujących mniej niż 10 ton na wyładunek i zgodnie ze strategią zarządzania ryzykiem, docelowe wartości odniesienia mogą zostać obniżone o połowę.

ZAŁĄCZNIK III

INFORMACJE OKRESOWE NA TEMAT REALIZACJI INDYWIDUALNEGO PROGRAMU KONTROLI I INSPEKЦИИ

Format przekazywania informacji zgodnie z art. 12 dla każdej inspekcji uwzględnianej w sprawozdaniu:

Nazwa elementu	Kod	Opis i zawartość
Oznaczenie inspekcji	II	Kod kraju ISO alpha-2 + 9 cyfr, np. DK201200000
Data inspekcji	DA	RRRR-MM-DD
Rodzaj inspekcji lub kontroli	IT	Na morzu, na lądzie, kontrola transportu, dokumentacji (należy wskazać właściwy rodzaj)
Oznaczenie każdego statku rybackiego, pojazdu lub operatora	ID	Numer unijnego rejestru floty rybackiej statku rybackiego, oznaczenie pojazdu lub nazwa firmy operatora
Narzędzia połowowe	GE	Kod narzędzia zgodny z Międzynarodową normą w zakresie statystycznej klasyfikacji narzędzi połowowych FAO
Poważne naruszenie	SI	T = tak, N = nie
Rodzaj stwierdzonych poważnych naruszeń	TS	Określić rodzaj stwierdzonego poważnego naruszenia poprzez odniesienie do oznaczenia liczbowego (lewa kolumna) z załącznika XXX do rozporządzenia (UE) nr 404/2011. Ponadto poważne naruszenia, o których mowa w art. 90 ust. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia w sprawie kontroli, oznaczają się odpowiednio liczbami „13”, „14” i „15”.
Sytuacja w zakresie działań następczych	FU	Określić bieżącą sytuację: SPRAWA W TOKU, ZŁOŻONO ODWOŁANIE lub SPRAWA ZAMKNIĘTA
Grzywna	SF	Kwota grzywny w EUR, np. 500
Konfiskata	SC	POŁOWY/NARZĘDZIA objęte konfiskatą fizyczną. Wartość konfiskaty w przypadku wartości połowu/narzędzi w EUR, np. 10 000.
Inne	SO	W razie cofnięcia licencji/upoważnienia, wpisać LI (licencja) lub AU (upoważnienie) + liczbę dni, np. AU30
Punktacja	SP	Liczba przypisanych punktów, np. 12
Uwagi	RM	W razie niepodjęcia działań po wykryciu poważnego naruszenia, należy udzielić pisemnego wyjaśnienia.

ZAŁĄCZNIK IV

TREŚĆ SPRAWOZDAŃ Z OCENY

Sprawozdania z oceny zawierają co najmniej następujące informacje:

I. Ogólna analiza przeprowadzonych działań kontrolnych, inspekcyjnych i egzekwujących przepisy (osobno dla każdego zainteresowanego państwa członkowskiego)

- Opis ryzyk ustalonych przez zainteresowane państwo członkowskie oraz szczegółowy opis treści strategii zarządzania ryzykiem, w tym opis procesu przeglądu i zmian.
- Porównanie rodzaju wykorzystanych narzędzi kontrolnych i inspekcyjnych oraz liczby zaangażowanych środków inspekcyjnych/liczby środków dostępnych w ramach realizacji indywidualnego programu kontroli i inspekcji, w tym czasu trwania i obszaru zastosowania.
- Porównanie rodzaju wykorzystanych narzędzi kontrolnych i inspekcyjnych oraz liczby przeprowadzonych działań kontrolnych i inspekcyjnych (sporządzić na podstawie informacji przesłanych zgodnie z załącznikiem III)/liczby stwierdzonych poważnych naruszeń, oraz – tam gdzie to możliwe – analiza motywów popełnienia tych wykroczeń.
- Sankcje nałożone za poważne naruszenia (sporządzić na podstawie informacji przesłanych zgodnie z załącznikiem III).
- Analiza pozostałych działań (innych niż działania kontrolne, inspekcyjne i egzekwujące przepisy, np. szkolenia lub sesje informacyjne), których celem jest odniesienie skutku pod kątem przestrzegania prawa przez statki rybackie lub innych operatorów [NA PRZYKŁAD: liczba wdrożonych ulepszeń w zakresie narzędzi połowowych, liczba próbek dorsza/młodych ryb itd.].

II. Szczegółowa analiza przeprowadzonych działań kontrolnych, inspekcyjnych i egzekwujących przepisy (osobno dla każdego zainteresowanego państwa członkowskiego)

1. Analiza działań inspekcyjnych na morzu (w tym – w stosownych przypadkach – nadzoru lotniczego), w szczególności:
 - porównanie udostępionych/zaangażowanych statków patrolowych,
 - liczba poważnych naruszeń na morzu,
 - udział procentowy liczby inspekcji na morzu przeprowadzonych na statkach rybackich „bardzo niskiego”, „niskiego” lub „średniego” poziomu ryzyka, które doprowadziły do wykrycia jednego lub kilku poważnych naruszeń,
 - udział procentowy liczby inspekcji na morzu przeprowadzonych na statkach rybackich „wysokiego” lub „bardzo wysokiego” poziomu ryzyka, które doprowadziły do wykrycia jednego lub kilku poważnych naruszeń,
 - rodzaj i poziom kar/ocena efektu odstrasżającego.
2. Analiza działań inspekcyjnych na lądzie (w tym kontroli dokumentacji oraz inspekcji w portach lub przy pierwszej sprzedaży, bądź przy przeładunku), w szczególności:
 - porównanie udostępionych/zaangażowanych jednostek inspekcyjnych do celów inspekcji na lądzie;
 - liczba poważnych naruszeń na lądzie;
 - udział procentowy liczby inspekcji na lądzie przeprowadzonych na statkach rybackich lub u operatorów „bardzo niskiego”, „niskiego” lub „średniego” poziomu ryzyka, które doprowadziły do wykrycia jednego lub kilku poważnych naruszeń;
 - udział procentowy liczby inspekcji na lądzie przeprowadzonych na statkach rybackich lub u operatorów „wysokiego” lub „bardzo wysokiego” poziomu ryzyka, które doprowadziły do wykrycia jednego lub kilku poważnych naruszeń;
 - rodzaj i poziom kar/ocena efektu odstrasżającego.
3. Analiza docelowych wartości odniesienia wyrażonych jako poziom przestrzegania przepisów (w stosownych przypadkach), w szczególności:
 - porównanie udostępionych/zaangażowanych środków,
 - liczba poważnych naruszeń oraz tendencja (w porównaniu z dwoma poprzednimi latami),
 - udział procentowy liczby inspekcji przeprowadzonych na statkach rybackich/u operatorów, które doprowadziły do wykrycia jednego lub kilku poważnych naruszeń,

— rodzaj i poziom kar/ocena efektu odstrasżającego.

4. Analiza pozostałych działań inspekcyjnych i kontrolnych: przeladunku, przywozu/wywozu, nadzoru lotniczego, a także innych działań, takich jak szkolenia lub sesje informacyjne, których celem było wywarcie wpływu na poziom przestrzegania przepisów przez statki rybackie i innych operatorów.

III. Propozycje dotyczące podniesienia skuteczności przeprowadzonych działań kontrolnych, inspekcyjnych i egzekwujących przepisy (osobno dla każdego zainteresowanego państwa członkowskiego)

INFORMACJA DLA CZYTELNIKÓW

Rozporządzenie Rady (UE) nr 216/2013 z dnia 7 marca 2013 r. w sprawie elektronicznej publikacji *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) nr 216/2013 z dnia 7 marca 2013 r. w sprawie elektronicznej publikacji *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* (Dz.U. L 69 z 13.3.2013, s. 1) od dnia 1 lipca 2013 r. jedynie elektroniczne wydanie *Dziennika Urzędowego* traktowane jest jako autentyczne i wywołuje skutki prawne.

W wypadku gdy opublikowanie elektronicznego wydania *Dziennika Urzędowego* jest niemożliwe z powodu nieprzewidzianych i wyjątkowych okoliczności, autentyczne jest wydanie drukowane i wywołuje ono skutki prawne zgodnie z warunkami określonymi w art. 3 rozporządzenia (UE) nr 216/2013.

CENY PRENUMERATY w 2013 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 420 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	910 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwi dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

